SAYI 58
20 LİRA
Suat Yalaz'ın ASYA KAPLANI
KARAOĞLAN
29 HAZİRAN ÇARŞAMBA
Bu Sayıda
YENİ MACERA
ÇAKAL
ADAMLAR

KARAOĞLAN'ın maceraları

ÇAKAL ADAMLAR

Yazan ve çizen: SUAT YALAZ

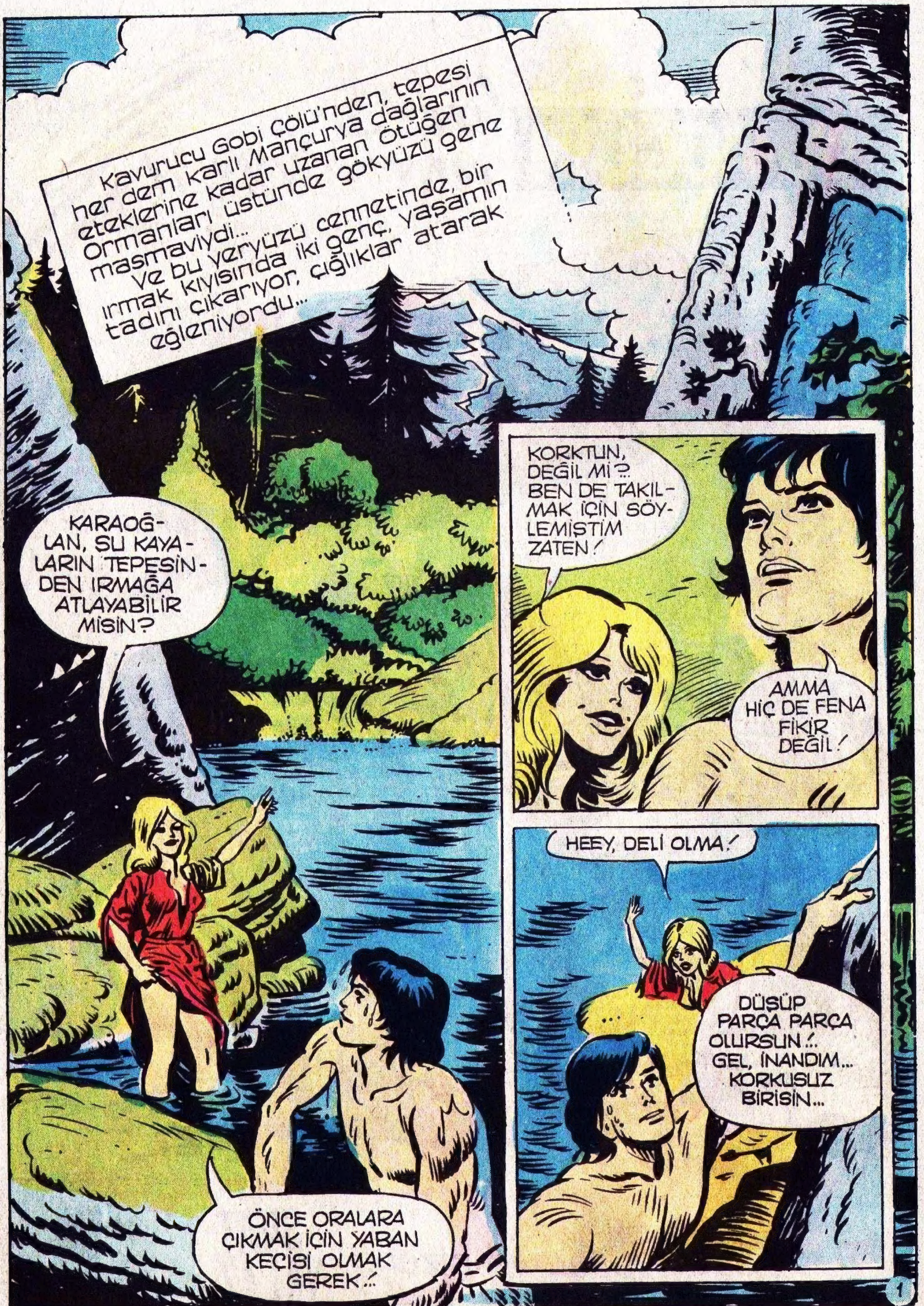
Kavurucu Gobi Çölü'nden, tepesi her dem karlı Mançurya dağlarının eteklerine kadar uzanan Ötüğen Ormanları üstünde gökyüzü gene masmaviydi...
Ve bu yeryüzü cennetinde, bir ırmak kıyısında iki genç, yaşamın tadını çıkarıyor, çığlıklar atarak eğleniyordu...
KARAOĞLAN, ŞU KAYALARIN TEPESİNDEN IRMAĞA ATLAYABİLİR MİSİN?
ÖNCE ORALARA ÇIKMAK İÇİN YABAN KEÇİSİ OLMAK GEREK!..
KORKTUN, DEĞİL Mİ?.. BEN DE TAKILMAK İÇİN SÖYLEMİŞTİM ZATEN!
AMMA HİÇ DE FENA FİKİR DEĞİL!
HEEY, DELİ OLMA!
DÜŞÜP PARÇA PARÇA OLURSUN!.. GEL, İNANDIM... KORKUSUZ BİRİSİN...

Karaoğlan kayalara tutuna tutuna, dümdüz yamaçta gittikçe yükseliyordu..
KARAOĞLAN!.. İN AŞAĞI... DÜŞECEKSİN...
Bayırgülü, telaşından, arkasında çalıların aralandığını sezemedi...
AAAAH
BU ÇIĞLIK DA NE?? BAYIRGÜLÜ'NE BİR ŞEY OLDU GALİBA??
Karaoğlan, tırmanmayı bıraktı... Havada süzülerek aşağıdaki ırmağa uçtu...

Hiç beklemedikleri bir anda Karaoğlan'ın gökten düşer gibi yanlarında suya daldığını gören postekilere bürünmüş Tunguz-lar kaçmaya başladılar...
NİYE BA-ĞIRDIN?..
ÜÇ UĞRU!.. TUN-GUZ'LU!.. ŞU YANA KAÇTILAR!..
BİRİNİ YAKALADIM!.. PEK DE BECERİK-SİZMİŞ!
DUR, AĞAM!.. ETME!.. BİR KÖTÜ AMACIMIZ YOK... KARAOĞLAN'I ARA-MAYA ÇIKMIŞ YOKSUL DAĞLILARIZ!..
HAY ALLAH!.. BİR KIZ!.. DEMEK BAYIRGÜLÜ'NÜ KORKUTAN SENDİN?..

Kızın yakalandığını gören öbür Tunguz-lar da birer birer ortaya çıktılar...
KARAOĞLAN BENİM... BENDEN İSTEDİĞİNİZ NEDİR ?.. HAYDİ, KONUŞUN...
SEN NASIL KARAOĞLAN OLURSUN, DELİKANLI ?..
DUYDUĞUMUZA GÖRE KARAOĞLAN TEK BAŞINA BİR ORDUYA BAŞGELİRMİŞ.. BİR VURUŞTA BİR MANDAYI ÇÖKERTİR, BİR OTURUŞTA BİR KUZUYU PİLAVIYLA YER DE DOYMAZMIŞ !..
Karaoğlan yoksul dağlıların sözlerine kıs kıs gülüyordu... Buna alışmıştı artık.. Ününü duyup kendisini görmeyen cahil halk onu nasıl düşünüyorsa öyle anlatıyordu...
BIRAKIN BUNLARI DA DERDİNİZİ SÖYLEYİN.. KARAOĞLAN'DAN İSTEDİĞİNİZ NEDİR ?
ONDAN BİZİ KORUMASINI İSTEYECEĞİZ.. OBAMIZI CİNLER BASTI !.. ÇAYAN BİZİ LANETLEDİ... ÇAKAL ADAMLARI YURDUMUZA SALIYOR, BİZİ SOYUYOR, EVLERİMİZİ YAKIP, KIZLARIMIZI ALIP GÖTÜRÜYORLAR...
KİM BU ÇAYAN ?.. ÇAKAL ADAMLAR FİLAN... DÜŞ GÖRMÜŞ OLMAYASINIZ ?..
KOCA BİR OBA HALKI AYNI DÜŞÜ GÖRÜR MÜ, YİĞİDİM ?
4

ŞU YÜZÜMDEKİ YARAYA BAK!.. ÇAKAL ADAMLARDAN BİRİ YAPTI BUNU... BİR AY OLMADI... OBAMIZI BASTILAR, KIZ-OĞLAN 30 TANE GENÇ KÖYLÜMÜZÜ ALIP GİTTİLER... BEN KENDİMİ ZOR KURTARDIM.. ERTESİ GÜN, AĞZINDAN ATEŞLER ÇIKAN BİR CANAVAR TARLAMIZA GİRDİ, TÜM HASADI YAKTI, KÜL ETTİ...

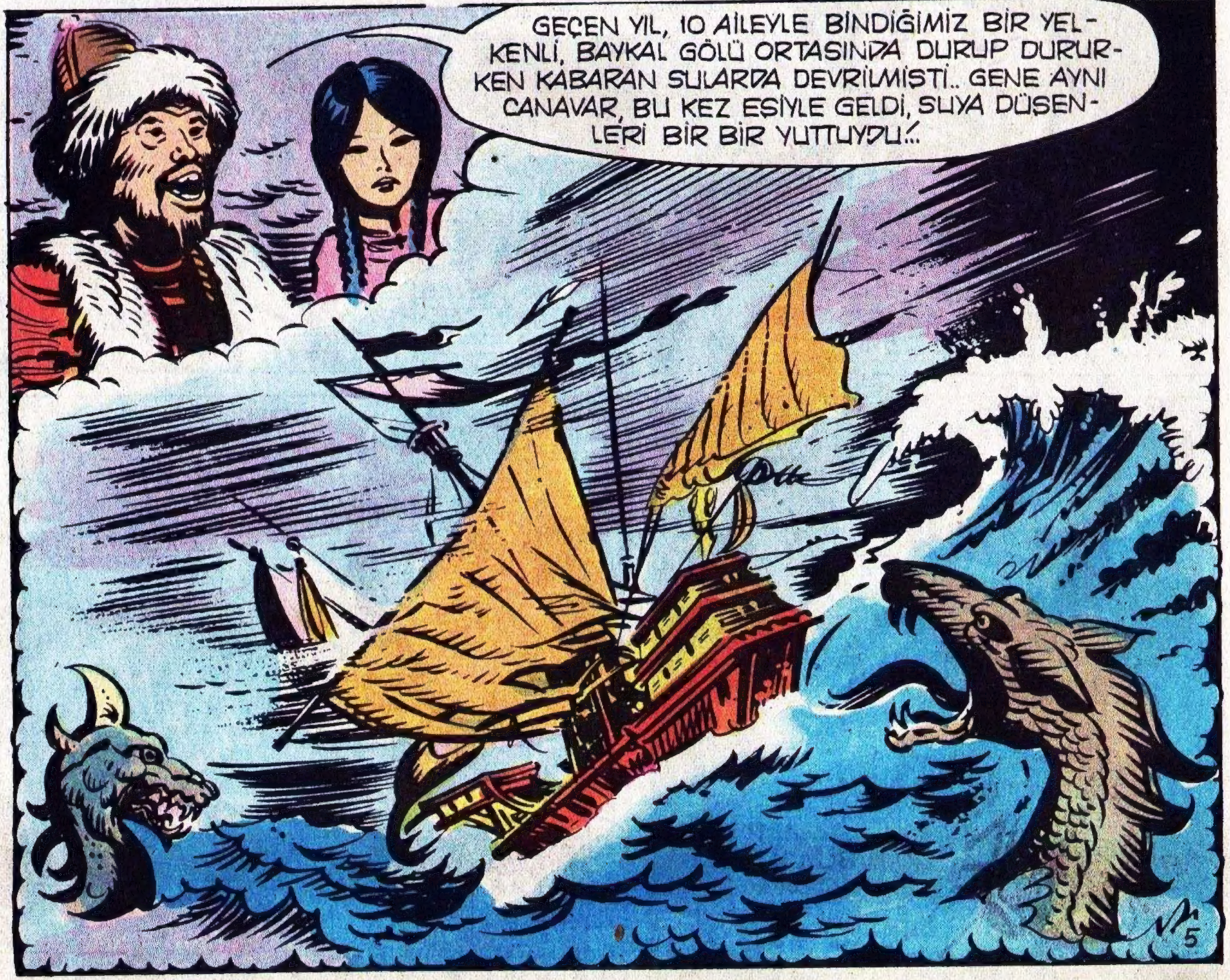
GEÇEN YIL, 10 AİLEYLE BİNDİĞİMİZ BİR YELKENLİ, BAYKAL GÖLÜ ORTASINDA DURUP DURURKEN KABARAN SULARDA DEVRİLMİŞTİ.. GENE AYNI CANAVAR, BU KEZ EŞİYLE GELDİ, SUYA DÜŞENLERİ BİR BİR YUTTUYDU!..

BU LAFLARA İNANMAM, AMA, SİZE YARDIMCI OLMAK İSTERİM.. NE YAPMAMI İSTİYORSUNUZ?..
EĞER SAHİDEN KARAOĞLAN İSEN BİZİM GÜNEYE DOĞRU GEÇMEMİZİ SAĞLAYABİLİRSİN...
ÇAYAN BİZİ GÖÇMEYE DE BIRAKMIYOR!..
AMA, KARAOĞLAN'DAN HERKES GİBİ O DA KORKAR!..
SAKIN HA, KARAOĞLAN! ÇAYAN BİR CANAVARDIR ONA KARŞI GELMEYE KALKMA!
PEK ÂLÂ... GİDİP BABAM BAYBORA'YA DURUMU ANLATAYIM.. SANIRIM Kİ SİZE YARDIM ETMEYE KOŞACAKTIR!..
HAYIR, KARAOĞLAN!.. BÖYLE BİR DELİLİĞİ YAPAMAZSIN!..
BU İŞE EL ATMAZSAK, ÇAYAN TÜM ÜLKEDE DEVLEŞİR, DAHA BÜYÜK BELA OLUR.. HEM BAKALIM, BAYBORA NE DİYECEK?..
ÇAYAN'IN CANAVARLARIYLA BAŞEDEMEZSİN... SENİ YAKAR, KÜL EDERLER!..
KORKMA, GÜZELİM.. BİRŞEY OLMAZ.. HAYDİ YAĞMUR'U GETİR BANA!
6

Bayırgülü söylene söylene gitti, karaoğlan'ın atını aldı geldi...
BENİ DE GÖTÜR... KORKMA, AYAĞINA BAĞ OLMAM...
HEMEN OBANA DÖN VE USLU USLU BEKLE... ŞU YOKSULLARI KORKUTAN ÖCÜLERİ KOVALAYIP GELECEĞİM...
Karaoğlan, Tunguz'ları ardına takıp, Baybora'nın yurduna, komşu obaya at kopardı...
KARAOĞLAN, İSTERSEN VAZGEÇ... KIZIN SÖZLERİ DOĞRU ÇIKABİLİR... YAZIK OLUR SANA!..
ARTIK İŞ SİZİN İSTENCİNİZDEN ÇIKMIŞTIR, DOSTLAR... ŞİMDİ NE YAPILACAĞINA BAYBORA KARAR VERECEK!..
İŞTE, BİZİM OYMAĞIN BARINDIĞI KUYTU... DİLERİM Kİ, BAYBORA BİZE İNANIP KILICINI KUŞANSIN...
İNŞALLAH, ALLAH YARDIMCIMIZDIR...

AH, SEN MİSİN, OĞUL?.. NİCEDİR GÖRÜNMEZSİN! HAYIR OLA, GENE BAŞIN SIKIŞTI HERHALDE Kİ KOŞTUN GELDİN...
AMMA, BOŞUNA!.. TARLAMDAN BENİ KİMSE KOPARAMAZ..
SELAM, BABA... DERDİMİZİ BEN ANLATAYIM DA SEN İSTER GEL, İSTER GELME..
HAYDİ, BABA.. TOPARLAN.. TARLA BİR YERE GİTMEZ..AMMA SEN BİZE GEREKSİN...
HAYIR, HAYIR!.. BEN ARTIK KILICI KALKANI BIRAKTIM.. ARTIK TOPRAĞA ADADIM KENDİMİ.. AYLAKLIĞIN SONU YOKTUR!
ŞU TUNGUZLARIN HASADINI BİR ALLAHSIZ ATEŞE VERİRKEN BİZE OTURMAK YARAŞIR MI?.. EY, BAYBORA NAM BAHADIR, BİZE BİRER AYRAN İKRAM ETMEYECEK MİSİN?..
ÇÖMLEĞİ KUYUDAN ÇIKAR... DOSTLARI AĞIRLA.. BEN ŞURAYI DA SÜRÜP BİTİREYİM...

BABA, BIRAK ŞU İŞİ!.. DURUM BİLDİĞİN GİBİ DEĞİL.. DİZİ TUTMAYAN DEDELER GİBİ KARASABANA ABANMAK DA SANA HİÇ YARAŞMIYOR!.. ÜSTELİK ŞU TUNGUZ'LAR CAN TELAŞINA DÜŞMÜŞKEN...
KARAOĞLAN, CAN SIKMA!.. TÜM HAYATIM ONUN BUNUN SIKINTISINA KOŞMAKLA GEÇTİ... KİMSE GELİP BANA HALİN NEDİR, AÇ MISIN, HASTA MISIN, DİYE SORMADI... SANA DA ÖĞÜDÜM, BU İŞE BULAŞMA...
KOCA BAYBORA NE ZAMANDIR BÖYLE KAVGADAN KAÇAR OLDU?.. YOKSA "CANAVAR" OLAYI MI SENİ KORKUTTU?.. DEMEK BU UĞRAŞTA BENİ YALNIZ BIRAKIYORSUN, ÖYLE Mİ?
EVET, DAHASI SENİN BU İŞE KARIŞMANI DA YASAKLIYORUM, ANLADIN MI?..
PEKİ, ÖYLE OLSUN.. SANA SABANINLA, ÖKÜZLERİNLE ESENLİKLER DİLERİM, KÖYLÜ BABAM!..
9

HAYDİ, DOSTLAR!.. GİDİYORUZ...
KARAOĞ-LAN, BURAYA GEL!. TUNGUZ'LA-RI KORUMAK SA-NA DÜŞMEZ... BAŞINI DERDE SOKMA!
A BENİM CAHİL OĞLUM! DİKKAFALI, EDEPSİZ OĞ-LUM!.. SANA SÖYLÜYO-RUM... GERİ DÖN!.. YOKSA SENİ OĞULLUKTAN ATARIM..
YİĞİDİM!.. BAK, KİMSE SENİN BU LANET-Lİ İŞE BULAŞMANI İSTEMİYOR... GEL, VAZGEÇ.. BABANIN AHI TUTARSA, TEZ ELDEN UÇMAYA(*) VARIRSIN!
* Ahireti boylamak
BU İŞİ BİZ, KENDİMİZ HALLETMEYE BAKALIM..
KONUŞMAYI KESİN!.. BİRİNİZ ÖNE DÜŞSÜN.. HAYDİ, DÖRTNALA!
10

HAYIRDIR İNŞALLAH!. BU KIZ NEDEN UYUMAZ Ki?

KARAOĞLAN — Çakal Adamlar

Karaoğlan ile Bayırgülü, Ötügen ormanlarının cennet gibi bir köşesinde eğleşirlerken, yardım istemeye gelen Tunguzlarla karşılaşmışlardı. Karaoğlan, onları Çayan'ın lanetinden ve çakal adamlardan kurtarmaya söz vererek yola çıktı.

PEKİ, ÖYLE OLSUN... AMMA ŞURADA HENÜZ SENİN YURDUNDA DEĞİLİZ!. ŞİMDİ YAT UYU.. ŞAFAKLA YOLA ÇIKACAĞIZ...
Genç kızın birden gözleri doldu, gergin yanaklarından aşağı yaşlar boşandı... Hıçkırarak ateşin ötesine yattı, örtündü..
AL BAŞINA BELÂYI!.. ŞİMDİ DE AĞLIYOR!.. KÖTÜ BİR ŞEY NE YAPTIM Kİ?..
Karaoğlan, tedirgin olmuştu.. Kız omuzları sarsıla sarsıla ağlamayı sürdürüyordu...
NİYE AĞLIYORSUN, NE YAPTIM Kİ?..
BİZİM TÖRELERİMİZLE ALAY ETTİN... BENİ İSTEMEDİN.. ÇİRKİN, YA DA BAKIMSIZ BULDUN!..
SAÇMALAMA.. HEM GÜZELSİN, HEM DE TERTEMİZ VE AKILLISIN!..
BİR YANAK VER DE BARIŞALIM...
Ve Karaoğlan, kızın gözyaşlarıyla ıslanmış yanağına dudaklarını dokundurdu...

Tam çekilip ateşin yanında yerini alacakti ki, kızın bu kez soyunmaya başladığını gördü...
!?!
NE OLUYOR?.. NİYE SOYUNDUN?..
BENİ, GÜZEL VE TEMİZ BULDUĞUNU SÖYLEDİN YA!..
NE OLMUŞ SÖYLEDİMSE?
TÖRELERİMİZE GÖRE, SİZİN OLABİLİRİM... BENDEN HOŞNUD KALIRSANIZ TÜM OBA HALKI BUNA ÇOK SEVİNİR...
Tunguz kızı, öyle inanmış gözlerle bakıyordu ki, Karaoğlan gene bir kabalık etmekten, bu; dağ çiçekleri kadar saf kızı kırmaktan korktu, kucakladı... Çıplak vücudunu abasının altına aldı... Ateşin yanına birlikte uzanırlarken, kız kalın bir kütüğü közler arasına sürmeyi unutmadı...
14

Neden sonra, kız görevini yapmış olmanın verdiği huzurla çekildi, kilim örtüsüne dolanıp yattı, derin bir uykuya daldı...
Karaoğlan, kendine gelmek, dirilmek için su tulumunu başından aşağı boşalttı...
Gece yarısına doğru, Tunguz'lar uyanıp nöbeti aldılar... Bu kez, Karaoğlan derin bir uykuya daldı...
DİLERİM YER-GÖK TANRILARI HALİMİZE ACISIN DA, ŞU YİĞİT KARAOĞLAN BİZİ KURTARSIN...
TANRILAR BİZDEN YANA Kİ, ONU BULDURDULAR!..
DUYDUN MU, BİR GELEN VAR!..
BİR ATLI!.. YAKALAYIP SORGUYA ÇEKELİM...
KARAOĞLAN'I UYANDIRMA.. BU İŞİ İKİMİZ YAPARIZ...
15

İki Tunguz, birer dağ kaplanı gibi iki yandan saldırıp, atlıyı al-aşağı ettiler...
Ve işi sağlama almak için, önce bir güzel "ver yansın" ettiler...
Fakat...
AAH!
.... Bir anda, nasıl olduysa, ikisi, iki yana doğru havalanıp kıçüstü yere çakıldılar...
16

Karaoğlan'ın ki, ne de olsa savaşçı uykusuydu..
NE O?.. KAVGA OLUYOR GALİBA!
DAYANIN DOSTLAR. YETTİM!
O NE?.. BAYBORA!..
AL ŞU İKİ ÇÖMEZİNİ!.. BENİ ARADIKLARI CANAVAR SANDILAR GALİBA?..
BAYBORA!.. AH, NE HALT ETMİŞİZ MEĞER?
BABA, DOĞRUSU BU KEZ BENİ BOŞLADIĞINA İNANMAYA BAŞLAMIŞTIM.. BAKIYORUM KILICI KUŞANDIĞINA GÖRE, KARASABANI BIRAKMIŞSIN!
ŞU ÇAYAN DOMUZUNU KAFAMA ÖYLE BİR SOKTUN Kİ, KARASABANIN MERTEĞİNE KURULUP OTURDU SANKİ... NE YANA BAKSAM ONU GÖRÜR OLDUM.. HAYDİ, BİTİRELİM ŞUNUN İŞİNİ DE TARLAMA DÖNEYİM TEZ ELDEN...

Hep birlikte ateşin çevresine dolanıp konuşmaya daldılar...
BAYBORA, SÖYLEMEK İSTEMEZDİM AMMA, ARTIK KENDİMİ ZORUNLU SAYIYORUM.. SEN İYİ BİR SAVAŞÇISIN AMMA ÇOK KÖTÜ BİR ÇİFTÇİSİN...
YOK CANIM... BENİM TARLA GİBİ SÜRÜLMÜŞ BAŞKA BİR TARLA GÖSTER, TOPRAĞIMI OLDUĞU GİBİ SANA BIRAKAYIM...
SÜRMESİNE İYİ SÜRMÜŞSÜN AMA TARLAYI KÖTÜ SEÇMİŞSİN.. O TOPRAK ÜRÜN VERMEZ.. KİMDEN ALDINSA, SENİ BİR GÜZEL KANDIRMIŞ...
Tunguz köylüsünün son sözü üstüne, Karaoğlan kendini tutamadı, katıla katıla gülmeye başladı...
Baybora, çok bozulmuştu... öfkeyle yerinden fırladı...
GÜLÜP DURMA, ŞAPLAĞI YERSİN, HA!.. DEMEK BABANA DEĞİL DE, ŞU GÜDÜK TUNGUZ'UN SÖZÜNE İNANIYORSUN, HA!..
18

HEM ÇOK KONUŞTUK! NERDEYSE GÜN DOĞACAK... HAYDİ, ATLARA!
Gün doğarken, küçük kervan da tepelere tırmanmasını sürdürüyordu...
KARAOĞLAN, YORULMADIN MI ?.. KÖYÜMÜZE DAHA ÇOK YOL VAR... BİRAZ DİNLENSEK...
BAYBORA'YI KIZDIRDIK, ŞİMDİ, O DURMADAN BİZİM DURMAMIZ OLMAZ... DİŞİNİZİ SIKIN BİRAZ DAHA...
Akşam karanlığında Tunguz'ların köyüne vardılar...
HAYDİ, ÖNE GEÇİN.. ŞU İTLERİ UZAKLAŞTIRIN!
19

Hemen yemek sinileri sıralandı... köyün dedeleri toplandılar... Baybora, hemen konuya geçti...
KÖYÜN TÜM İNSANLARINA GÜVENEBİLİR MİYİZ?..
NEYİNE GÜVENECEKSİN, BAYBORA?.. EN GÜVENİLİR YİĞİTLERİMİZİ ÇAYAN BİR BİR ÖLDÜRDÜ!..
EVET.. BU YÜZDEN İYİCE ÇARESİZ KALDIK, O CANAVARA KARŞI!..
İÇİMİZE ÖYLE BİR KORKU SALDI Kİ!..
TEK UMUDUMUZ SİZDE, BAYBORA...
ANLAŞILDI... HAYDİ, KARAOĞLAN... GİDİYORUZ...
SENİNLE CEHENNEME BİLE GİDERİM...
YANLIŞ ANLADIN... GERİ DÖNÜYORUZ... BİZ BURAYA KORKUDAN ALTINA EDEN İNSANLAR İÇİN KENDİMİZİ FEDA ETMEYE GELMİŞİZ MEĞER.. BIRAK, BUNLAR BÖYLE YAŞAMAYI ÇOKTAN HAKETMİŞLER..
HEEY, BAYBORA!.. NİYE BÖYLE KIZDIN BİZE?. GİTME, BAĞIŞLA BİZİ!..
GEL, NE İSTERSEN YAPMAYA HAZIRIZ..
EYVAH, YANDIK!..
EVET!.. GİDİYORLAR!..

Baybora, adımlarını yavaşlattı...
OH, NİHAYET AKILLARI BAŞLARINA GELDİ..!
İYİ KORKUTTUN ONLARI... BİRAZ TOKATLAMAK LÂZIMDI..!
SOYLU YİĞİDİM, BAYBORA, KARAOĞLAN... SİZ EMREDİN, BİZ YAPALIM... AMA ÇAYAN KENDİSİNE BAŞ KALDIRDIĞIMIZI BİR DUYARSA...
DUYACAK...DUYSUN VE ŞU CANAVARI ÜSTÜMÜZE SALSIN, BİZ DE ONU BİR GÜZEL KENDİ ATEŞİNDE KIZARTIP YİYELİM...
BİR İZCİ BULUN, BİZİ ÇAYAN'IN YURDUNA GÖTÜRECEK...
SİZE BEN İZCİLİK YAPACAĞIM.. BURALARI BENDEN İYİ BİLEN YOKTUR... ŞİMDİ GELİN SABAHA DEK DİNLENİN HELE..
Ansızın bir fırtına koptu.. Ağaçları yatırdı, damları uçurdu... Tunguz'ları gene büyük bir korku almıştı... Bunu, Çayan'ın bir uyarısı gibi yorumladılar...

Köylüler arasında çözülme başlıyor gibiydi...
İŞTE, ÇAYAN'IN ÖFKESİNİN İLK BELİRTİSİ!..
BU İŞE KALKIŞMASAK İYİ OLUR...
BOŞ VER..BEN GİTMİYORUM..
Sabaha doğru köylüler özür dilemek için Baybora'nın çadırının önünde toplandılar...
HAYDİ DOSTLAR! OOO, MAŞALLAH... HERKES AYAKTA! DOĞRUSU BİZİ UTANDIRDINIZ... HAYDİ, HERKES ATINA BİNSİN!
FAKAT, BAYBORA... BİZ...
Baybora, köylülerin amacını anlamış, fakat anlamazlıktan gelmişti.. öyle bir oldu-bittiye getirdi ki, biraz sonra eli tutan tüm köylüler, baba-oğulun ardından bilinmeyen bir yöne at koparıyorlardı...

YA HORTUM KARAOGLAN'I YAKALARSA ?..

Tunguzlar, kendilerini yurtlarından göce zorlayan Cayan'a ve cakal adamlarına karsı Karaoğlan'dan yardım istemislerdi. Hep birlikte Cayan'ın yurduna doğru giderlerken hortuma yakalandılar.

SANA DUR DEDİM!.. SÖZ DİNLE, KEÇİ-NİN OĞLU!..
ŞU ALLAHIN İŞİ-NE BAK!. KİM DERDİ Kİ, BİR GÜN ÖZ OĞ-LUNU SÜT DANASI YAKALAR GİBİ İP ATIP DÜŞÜRE-CEKSİN...
BAĞIŞLA, BABA... RÜZ-GARDAN DUY-MADIM!
ÇABUK DÖNELİM... BİRBİRİMİZE KENET-LENMEMİZ GEREK!
Hortum hepsini sarmıştı bile... Çabucak toparlanıp birbirlerine tutundular...
ATLARI BACAKLARI-NIZLA SARIN... BİRBİRİNİZE İP ATIN!..

Bu sırada, bir başka hortum, köylerine doğru kaçan üç Tunguzu yakalamıştı...
Birden neye uğradıklarını anlayamadılar. Ansızın atlarıyla birlikte yerden havalanıp, toz toprakla birlikte göğe doğru çekildiler...
...Yüksek tepeler boyunca havalanıp, kuru yaprak gibi bir süre uçtuktan sonra kendilerini boşlukta buldular... Hortum başka bir yöne dönüvermişti...

Neden sonra fırtına uzaklaşıp gidince, Karaoğlan ve Baybora, düşenlerin yardımına koştular.. Fakat, boşuna..
KADERLERİ BÖYLEYMİŞ..! ELDEN NE GELİR.!
Tunguz töresince üç atlı, yanyana konup, ölüleri ateşte yakıldı.. Karaoğlan'la Baybora, islâmın gereği ne ise onu yaptılar...
Yeniden yola çıkıldı... Fakat, ıpıssız gibi görünen bozkır umulmadık tehlikelerle doluydu...
MİDEME BİR SANCI GİRDİ.. BU HAYRA ALAMET DEĞİLDİR.! GÖZÜMÜZÜ AÇALIM.!

Birden, kayalar ardından gelen kargılar, saçlarını yalayıp geçtiler...
BASKINA UĞRADIK!.. TOPLANIN!.. KARAOĞLAN, YANIMA GEL!

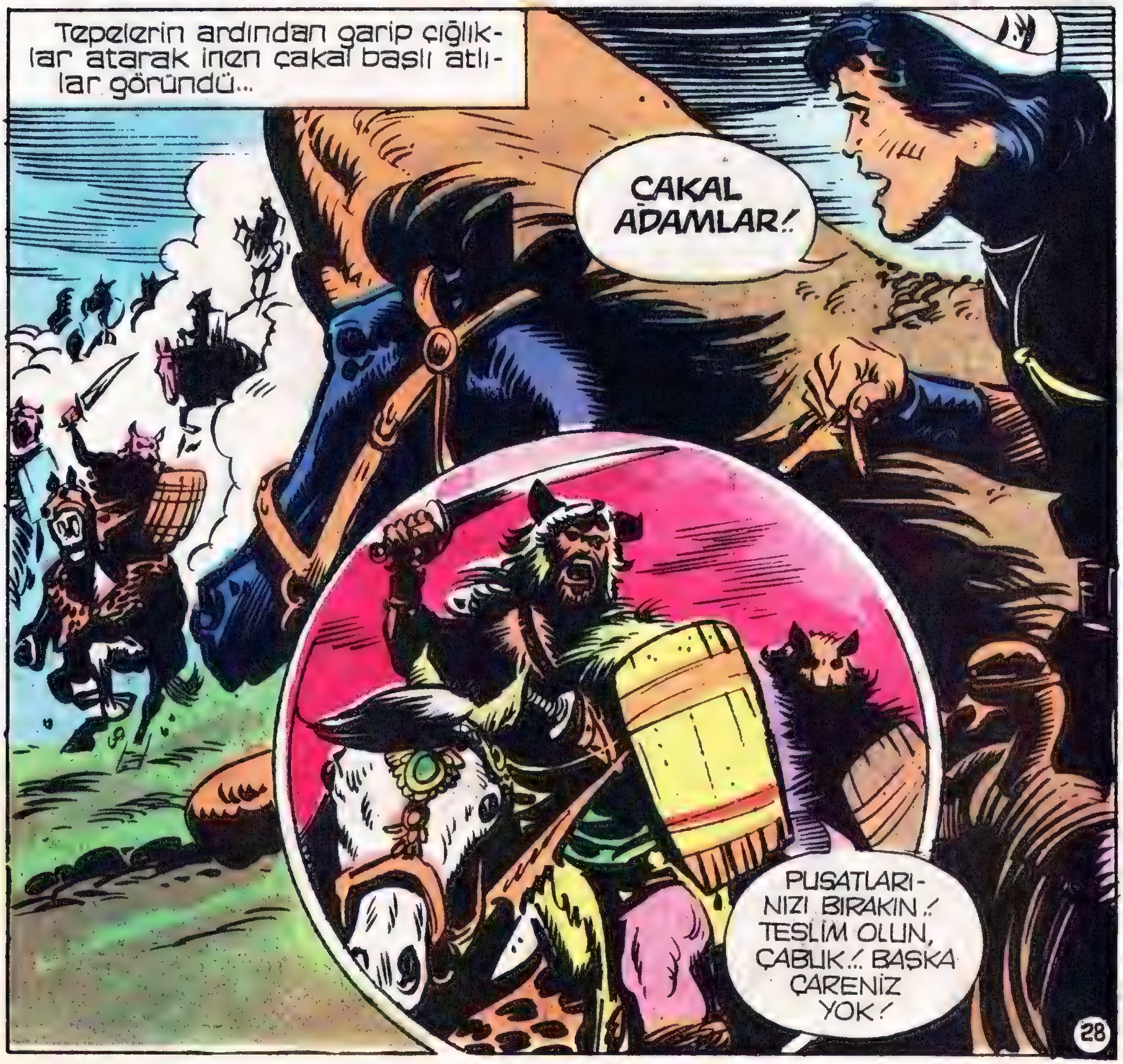
Tepelerin ardından garip çığlıklar atarak inen çakal başlı atlılar göründü...
ÇAKAL ADAMLAR!
PUSATLARINIZI BIRAKIN! TESLİM OLUN, ÇABUK!.. BAŞKA ÇARENİZ YOK!

Tunguzlar kılıçlarını hemen atmışlardı ama, Karaoğlan'la Baybora'nın hiç böyle bir niyetleri yoktu...
SALDIRIYOR MU-YUZ, BABA?..
EVET!.. VUR, ACIMAK YOK!..
AL!.. BU BİRİNCİ!..
AAAR!
BU DA İKİNCİ!.. ALLAH SUÇLARINI BAĞIŞLASIN!..

Baybora, Asya'nın en iyi kılıç kullanan adamı, bir vuruşta iki çakal adam birden indirmezse, içi rahat etmiyordu...
AAH!
Baba-oğulun kavgası Tunguzlu gençleri coşturmuştu... Aslanlar gibi dövüşüyorlardı...
Baba-oğul, kavganın kuyusuna düşmüşlerdi... Acımadan, gerine gerine, döne döne vuruyor, dürtüyor, biçiyorlardı...

Çakal-adamlar çokluktular, ama, beklemedikleri direniş ve iki usta kavgacı, onları pek şaşırtmıştı...
Karaoğlan, sağına soluna kılıç üşüre-rek düşman içine iyice dalmıştı...
BU DA SENİN KISMETİN!
Çok geçmedi, ulumaya benzeyen bir ses duyuldu ve çakal-adamlar kavgayı bırakıp, kuzeye doğru kaçmaya başladılar...

ARKALARINA DÖNÜP BAKMADAN KAÇIYORLAR!..
PEK ŞAŞIRDILAR!.. BİZ DE HEMEN YARALILARI TOPLAYIP BURADAN GİDELİM.... GENE GELECEKLER ÇÜNKÜ!..
Tunguzlu savaşçılar da kavgayı kazandıklarına bir türlü inanamıyorlardı...
KAÇIYORLAR!.. ÇAKAL-ADAMLARI KAÇIRDIK!.. MURAY!.. HABUKO!.. DAI!.. BİZDEN KAÇIYORLAR!..
SEVİNMEKTE HAKLISINIZ... BÜYÜK BİR KAVGA KAZANDINIZ, AMA, DAHA İŞİMİZ BİTMEDİ... DOST-DÜŞMAN, TÜM YARALILARI TOPLAYIN, ATLARA BİNDİRİN, GİDİYORUZ!..
Yön değiştirip, bir başka yerde konakladılar... İyiler, yaralıların bakımını yaparken, Baybora ve Karaoğlan hafif yaralı Kunzarileri yanlarına topladılar...
ŞİMDİ SÖYLEYİN BAKALIM!.. KUNZARİ'LER DİYE NAM SALMIŞ FEDAİLER İKEN, NEDEN İHANET ETTİNİZ?..
ÇAYAN, ÇOK KUDRETLİ!.. ONA KARŞI KOYMANIN İMKÂNSIZ VE FAYDASIZ OLDUĞUNA İNANMIŞTIK!..
32

ÇAYAN'IN YENİLMEZ ÇAKAL-ADAMLARININ NASIL KAÇTIĞINI GÖRDÜNÜZ... HALÂ BÖYLE DÜŞÜNÜYOR MUSUNUZ?.. ÇAYAN DA SENİN, BENİM GİBİ İNSAN... KİM DAHA YÜREKLİ, AKILLI VE GAYRETLİ İSE KUDRETLİ DE ODUR!..
O zamana kadar sesi soluğu çıkmayan garip kılıklı, sıska biri lafa karıştı...
ÖYLE DEME YİĞİDİM... GERÇİ, GÖRDÜK Kİ, EŞİ BENZERİ BULUNMAZ YİĞİTLERSİNİZ İKİNİZ DE... AMMA, ÇAYAN'A NE GÜÇ YETER, NE BÜYÜ, NE SİHİR!.. ÇAKAL-ADAMLAR KAÇTIYSA, ÇAYAN ONLARI GİZLİCE ÇAĞIRDIĞI İÇİN GİTMİŞLERDİR!..
KİMSİN?.. DAHA ÖNCE NİYE HİÇ GÖRMEDİK SENİ?..
BİZİM OZANIMIZDIR... ONA AŞIK DERİZ... BURALARI İYİ BİLİYOR!.. ZORA DÜŞTÜK MÜ, AKIL VERİR, SIKILDIK MI KAVAL ÇALAR, ŞENLENDİRİR BİZİ.. KAVGA OLDU MU KAÇAR, ÇÜNKÜ KAVALINI ZOR TAŞIR GARİB!..
Tam o sırada nöbetçilerden biri soluk soluğa koşarak geldi... Korkudan bayılacak gibiydi...
BAYBORA!.. KARAOĞLAN!.. TEZ YETİŞİN, ATEŞ KUSAN CANAVAR BU YANA GELİYOR!..

Karaoğlan bir hamlede Yağmur'un yanına vardı... İkinci hamlede ise koşan atın sırtındaydı...
HAYDİ YAĞMUR, ŞU ATEŞ KUSAN CANAVARI DA BİR GÖRELİM BAKALIM!
GÖRDÜN MÜ, BAYBORA?! ÂŞIĞIN HAKKI VAR... ÇAYAN CANAVARINI SALMAK İÇİN ÇAĞIRMIŞ ÇAKALLARINI DEMEK!
ZEVZEKLİĞİ BIRAKIN! ATEŞ KUSAN CANAVA-RIN DA NE MAL OLDUĞUNU ŞİMDİ GÖRECEKSİNİZ!
Karşı yamaçta, gerçekten ağzın-dan alevler fışkırdıkça, ortalığı ışığa boğan, timsaha benzer bir yaratık duruyordu...
İŞTE! ÇOK KOR-KUNÇ!
BİZİ GÖRDÜ! BU YANA GELECEK!
BUNUN-LA KİMSE BAŞA ÇI-KAMAZ!

BİR BELÂ Kİ, GÖRÜLMÜŞ ŞEY DEĞİL!

KARAOĞLAN — Çakal Adamlar

Karaoğlan, Baybora ve bir bölük Tunguzlu savaşçı, onlara korku sacan Çayan'ın yurduna giderlerken, çakal adamların saldırısına uğramışlardı. Yiğitce direndiler ve çakal adamları kaçırdılar. Ama sevinçleri uzun sürmedi; bu defa da karşılarına ağzından ateşler sacan bir canavar çıkmıştı.

Tunguz'lu köylülerin ve çeteci kunzarilerin korkudan solukları kesilmiş, Baybora'nın heyecandan damağı kurumuştu... Karaoğlan'ın gözünü bile kırpmadan canavarın üstüne gidişini dehşet içinde seyrettiler...
ŞU KAYANIN ARDINA SIĞINALIM... BİZİ YAKIP KAVURACAK!..
BAYBORA!.. CANAVARIN ÜSTÜNE GİDİYOR SENİN OĞLAN!..
GÖRMEZ MİYİM SANIRSIN BE, SARI OZAN?! KES SESİNİ DE OLACAKLARI SEYRET!
ŞU ARALIKTAN BİR KAPTIRIP KÖZLEME OLMADAN YUKARIYA ÇIKABİLİRSEK, İŞİN GERİSİNİ BANA BIRAK, YAĞMUR!
Yağmur keçi gibi tırmanıp yukarı çıktı...
HELÂL OLSUN, SANA VERDİĞİM EMEKLER, ASLANIM... İŞTE ŞİMDİ BAŞLAYA....
FAKAT O NE!?!

CANAVAR NEREYE GİTTİ ?..
Karaoğlan, bir aralık yoldan seğirtip, tepenin düzüne ulaştığı zaman, koca canavarı yerinde göremedi...
CANAVAR YOK OLDU, BABA !.. BURADA BİR SÜRÜ İN VAR !.. TEKER TEKER ARAMAK GEREK... BAKAYIM MI ?..
Bir sürü kayalık vardı düzde... Karaoğlan, dört bir yana at koparıp bütün kaya diplerini yokladı... Canavarın izini bile bulamadı...
HAYIR !.. DÖN GEL... BİZ YOLUMUZA DEVAM EDELİM !..

Karaoğlan'ın, canavarı korkutup kaçırması, Kunzarileri ve Tunguzları pek sevindirmiş, heyecanlandırmıştı... Delikanlıyı birer birer kucakladılar...
NE DİYEBİLİRİM!.. CANAVARIN ÜSTÜNE GİDİP KORKUTMAK NE AKLIMIZA GELİR NE DE GELSE BİLE YAPABİLİRDİK!..
GÖRDÜN MÜ, SARI OZAN?.. DAHA YÜREKLİ BİRİ ÇIKINCA, KOCA CANAVARIN BİLE NASIL KAÇIYOR!.. ÇAYAN'DAN BU KADAR KORKMAYIN!..
ŞİMDİ HEP BERABER ÇAYAN'IN ÜLKESİNE GİDECEĞİZ... BİZE KİM YOL GÖSTERECEK?..
SARI OZAN TABİİ!.. BURALARI KARIŞ KARIŞ BİLİR!..
O KARANLIKLAR ÜLKESİNE SAĞ-SALİM ULAŞMAK İÇİN... EVET!.. BAYKAL GÖLÜNDEKİ BALIKÇI YELKENLİLERİNİ KULLANABİLİRİZ...
Ertesi gün... Baykal Gölünde iki büyük balıkçı teknesi, kuzeye doğru ağır ağır yol alıyordu... Gün tepedeydi, ama, rüzgâr buz gibi esiyordu...
KARADAN GİTMEK VARKEN NEDEN BU BUZ GİBİ GÖLE GİRDİK, SARI OZAN?..
BU YOL KESTİRMEDİR... SONRA, EJDERLER VAR DİYE KİMSE GÖLÜN KUZEYİNE SOKULMADIĞINDAN ÇAYAN'IN ÇAKAL-ADAMLARI BURALARA PEK GELMEZLER!..
39

İki tekne Baykal gölünü kuzeye doğru geçerken, Baybora da genç Kunzarileri çevresine toplamış, bundan sonra ne yapacaklarını anlatıyordu...
ÇAYAN GÖLDEN BİR TEHLİKE BEKLEMEDİĞİ İÇİN İŞİMİZ PEK ZOR OLMAYACAK... YETER Kİ, SİSTE, PUSUDA YOLUMUZU ŞAŞIRMADAN ÇAYAN'IN ÜLKESİNDE ISSIZ BİR YERE GİZLİCE ÇIKABİLELİM...
BİZİM DAİ, GÖLÜ AVUCUNUN İÇİ GİBİ BİLİR.. BİZİ İSTEDİĞİMİZ YERE ÇIKARACAKTIR...
AYAĞIMIZ YERE BASINCA, ÇAYAN, NASIL BİR BELÂYA ÇATTIĞINI ANLAYACAKTIR.. İÇİNİZDE EN UFAK BİR KORKU OLMASIN SAKIN...
Sık sık rüzgâr kesiliyor ve iki yelkenli koyu bir sis bulutu içinde kayboluyordu...
KIZANLARIN SİNİRLERİ GERİLDİ, BAYBORA!.. ONLARA BİR UZUN HAVA ÇALAYIM MI?
İYİ EDERSİN, SARI OZAN... AMMA, UZUN HAVA DEĞİL DE, OYNAK BİR ŞEY OLSUN!

GÖZ GÖZÜ GÖRMÜYOR, DAİ... BİZİ BAYBORA'NIN İSTEDİĞİ GİBİ BİR YERE ÇIKARABİLECEK MİSİN?..
TASALANMA, KARAOĞLAN... BU SİS, GİRDAPLARA YAKLAŞ-TIĞIMIZA İŞARETTİR.. SULAR ISINDI MI AÇIKTAN GEÇMEK GEREK!..
VAROL, OZAN!.. BİRAZ DAHA CANLI ÜFLE ŞUNU.. HA, ŞÖYLE!..
Sarı Ozan'ın oynak oyun havası, dümenci Dai'nin ustalığı ve ansızın yelkenlerin rüzgârla dolması, Tunguzlu savaşçıları coşturmuştu...
RÜZGÂR ÇIKTI!.. YEL-KENLERİN BAŞINA!
YELKENLER TAMAM!.. DAİ, DÜMENE SAHİP OL!..
DAİ!.. DUYDUN MU? CEVAP VERSENE DAİ!..
O NE?!
DAİ KASKATI KESİLMİŞ YATIYOR!
41

Hepsi Dai'nin hareketsiz yattığı dümen başına koştu...
SARI OZAN !.. KES ŞU ZIRILTIYI... DUYMUYOR MUSUN, DAİ, ÖLMÜŞ !..
ÖLMÜŞ !
BU SOĞUKTA YILAN KUYRUĞUNU BİLE OYNATMAZ, OZAN !..
KULAK ARKASINDA MOR BİR ŞİŞLİK VAR... YILAN SOKMASI GİBİ !..
RÜZGÂR SERTLEŞTİ... DAİ'Yİ ALIN... BEN DÜMENE GEÇİYORUM...
Bir anda kopan fırtına, gölün altını üstüne getirmişti... Koca koca dalgalar iki ufak yelkenliyi sağdan soldan tokatlamaya başlamıştı...
42

YELKEN İPLERİNİ KESİN!.. AMBAR KAPAKLARINI KAPAYIN!..
Görülmemiş fırtına, yelkenleri uçurup, serenleri parçalamaya başlamıştı...
SEREN YIKILIYOR!.. KAÇIN!..
AAH!
SAKİN OLUN! O YANA, BU YANA KOŞUŞMAYIN!.. BİR YERE SIKICA TUTUNUN... BU FIRTINA ŞİMDİ GEÇECEK!..
43

Baybora'nın dediği çıktı... Biraz sonra o korkunç fırtına yavaşladı, kayboldu... Fakat, tekneler hırpalanmış, ne dümen kalmıştı, ne direk, ne yelken...
YELKENLERDE HAYIR KALMADI!.
KÜREKLERİ KULLANACAĞIZ...
NE OLUYOR, BABA?.. BU OLANLARA NE DERSİN?..
FIRTINA ŞAŞILACAK BİR ŞEY DEĞİL... ÇÖLDE BAYIRDA HER ZAMAN PARLAYIP GEÇEN FIRTINALARDAN BİRİYDİ... AMA DAİ'NİN ÖLÜMÜNE AKIL ERDİREMİYORUM...
BU AKINTI BİZİ KAYALARA ÇARPARSA, BİR TEKİMİZ SAĞ KALMAYIZ!.
BAYBORA!. ŞİMDİ DE AKINTIYA KAPILDIK, BAK!.
Gerçekten, iki tekne kuvvetli bir akıntıya kapılmış, kuzeye doğru hızla sürükleniyordu...

DAİ, ÖLMEDEN AZ ÖNCE, SULAR ISINDI MI GİRDAPLARA YAKLAŞTIĞIMIZA İŞARETTİR, DEMİŞTİ... GENE BAŞLADIĞINA GÖRE...
KÜREKLERE ASILIP GİRDABA YAKALANMAMAYA ÇALIŞACAĞIZ...
HERKES KÜREK BAŞINA!.. AKINTIYA KARŞI KOYACAĞIZ!..
Bir zorlu didinmeden sonra...
DAYANIN!.. AKINTIDAN ÇIKIYORUZ...
HA GAYRET!..
BAŞARDIK, BAYBORA!..
Gölün anaforundan uzaklaşmışlardı...
KARAOĞLAN!.. BAYBORA!.. ŞURAYA BAKIN!..

Baslarını Sarı Ozan'ın gösterdiği yana çevirdiler... Sisler arasında beliren üç canavar zaman zaman ağızlarından ateş saçarak ağır ağır üstlerine geliyordu...
MAH-VOL-DUK..!
ÇAYAN'IN EJDER-LERİ..!
BAĞRIŞMAYIN..! KARGILARI, KILIÇLARI ELİNİZE ALIN..! BUNLAR CANAVAR NE DEĞİL..!
Sisler yavaş yavaş çekilince, canavarların, aslında birer savaş gemisi olduğu ortaya çıktı...

ÇAKAL ADAMLARIN ÜÇ SAVAŞ GEMİSİ... DURDULAR !..
BİRİSİ ÖNDE DİKİLDİ. BİRŞEYLER SÖYLE-YECEK GALİBA !
Ortadaki savaş gemisinden bir çakal-adam, gür sesiyle bağırdı...
HEEY !.. KULAK VERİN... İYİ DİN-LEYİN !..
O KONUŞUR-KEN BİZ NE YAPACA-ĞIMIZI KARAR-LAŞTIRALIM, BABA !..
DÖĞÜŞE-CEĞİZ.. HERKES KÜREKLERE GEÇSİN... SEN İKİNCİ TEKNEYE ATLA !..
EEY, YÜCE ÇAYAN'IN KUTSAL KARANLIKLAR ÜLKESİNE İZİNSİZ GİREN GAFİL YABANCILAR.. DİRİ DİRİ YAKILMAK İSTEMİ-YORSANIZ...
Çakal-adam bağırırken, Karaoğlan hemen arka-daki tekneye geçti...
HER TÜRLÜ SİLAHLARINIZI BIRAKIP KÜREKLERE GEÇİN VE BENİM DÜMEN SUYUMDAN GELİN !..

KARAOĞLAN — Çakal Adamlar

Ortalığı dehşete salan Çayan'ın yurduna giden Karaoğlan, Baybora ve Tunguzlar, önce ağzından ateşler saçan bir canavarla karşılaşmışlar, sonra da bindikleri balıkçı tekneleri fırtınaya yakalanmıştı. Fırtınanın ardından bastıran siste, karşılarına bu kez üç savaş gemisi çıktı ve içindeki çakal adamlar teslim olmalarını istediler.

Karaoğlan'ın teknesi de ikinci savaş gemisine yandan koca bir yara açarak girdi...
HAYDİ, YİĞİT KUNZARİLER..! KILICINIZ KESKİN OLSUN..!
Baybora ve Karaoğlan'ın arkasından, çakal-adamların gemilerine geçen Kunzariler, büyük bir cesaret ve hışımla Çayan'ın adamlarına kılıç çalmaya başladılar...

Kavga sesleri, kılıç kalkan
şakırtıları, korkunç feryatlar,
sessiz gölü cehenneme çe-
virmişti... Karaoğlan ile Bay-
bora'nın bölüştüğü iki gemi-
deki Çakal-adamlar, ölümüne
direnirlerken, üçüncü gemi de,
tam hızla onların yardımına
geliyordu...
VURUN, KARDAŞLARIM... ACIMAYIN..! KUDURMUŞLARIN ECEL GÜNÜDÜR..!
AH!
KARAOĞLAN, ELİNİ ÇABUK TUT..! ÜÇÜNCÜ TEKNE BİR SÜRÜ ÇAKAL-ADAMLA ÜSTÜMÜZE GELİYOR..!

Karaoğlan, durmadan çalkalanan ve ağır ağır sulara gömülmeye başlayan tekneler içinde oradan oraya koşuyor, bir Çakal-adamı haklayıp, beriki Kunzari'nin yardımına yetişiyordu...
YETTİM, ASLANIM!..
KARAOĞLAN!..
Bu sırada üçüncü gemide...
HAZIR OLUN, BİNDİRİYORUZ!.. UNUTMAYIN, ÖNCE ŞU İKİ GÜNEYLİYİ GEBERTECEKSİNİZ!..
UUHHH
İLERİ!.. ULU ÇAYAN AŞKINA!..
ASİLERE ÖLÜM!..
Üçüncü savaş gemisindeki dinlenik Çakal-adamlar, korkunç ulumalarla, yorgun Kunzarilere saldırdılar...

SEN ÇOK KAŞINDIN, ASLANIM!.. AL BAKALIM!..
Karaoğlan, kılıç, kargı, balta, gürz, eline ne geçerse, en iyi şekilde kullanıyor, her vuruşta bir Çakal-adamın hakkından geliyordu... Üçüncü gemideki çakal-adamları unutmuştu...
KARAOĞLAN!.. BIRAK ORAYI, BU YANA KOŞ!..
Fakat, görmüş geçirmiş eski kurt Baybora...
Kavga arasında yıldırım düşse duymayan Karaoğlan, babası seslenince hemen o yana seğirtti...
52

UUUUŞ
Şimdi, baba-oğul, yeni gelen Çakal-adamları tek başlarına püskürtmeye çalışıyorlardı...
BU BENİM, BABA!..
SEN SAĞINA BAK!.. BANA DÜŞENLERE KARIŞMA!..
ŞİMDİ KAZIRGANDA İSTEDİĞİN KADAR ULU BAKALIM!..
AOVV!
Arada bir, sinir bozucu bir çakal uluması, bütün kavga seslerini bastırarak ortalığa korku saçıyordu...
UUUUUUU
ÜFLE!.. ÖYLE ÜFLE Kİ, ÇAKAL-ADAMLARIN YENİ ZAFERİNİ ULU ÇAYAN TAAA SARAYINDAN İŞİTSİN!..

BU ULUMA SESİ, BİZİM TUNGUZLARI ÜRKÜTECEK, KARAOĞLAN..!
ŞİMDİ SOLUĞUNU KESERİM ONUN...
Karaoğlan, birinin kafatasından çıkardığı kanlı baltayı bekletmeden savurdu...
Korkunç uluma sesi, ansızın kesiliverdi... Çünkü, Karaoğlan'ın baltası, çakal-adamın ciğerini bulmuştu...

Karaoğlan ve Baybora'nın bütün gayretine rağmen, böyle sıkı kavgalara alışmamış Tunguzlu savaşçılar, bitmiş tükenmişlerdi... Çakallar, onları, batmak üzere olan geminin arkasına doğru sürüyorlardı...
Bu sırada, sahipsiz kalan üçüncü gemi, yaralı gemilere gelip yaslanmıştı...
Durmadan sallanan ve zaman zaman ağzından ateş saçan yaralı geminin ejder başı, bir ara gene ateş kusunca...
...çakal-adamların sapasağlam üçüncü gemileri, kulakları sağır eden bir gürültü ile patladı ve göl, yer yer ateşlere bulandı...

Kavga birden durmuştu... Çakal-adamlar ve Tunguzlar, dehşet içinde kalmışlar, Karaoğlan ve Baybora şaşkın bakınıyorlardı...
BU DA NE?..
BEN DE ANLAMADIM... AMA BILDIĞIM ŞU Kİ, AZRAİL'İ BIR KERE DAHA ATLATTIK VE KAVGAYI DA KAZANDIK!..
Baybora, hemen yüksek bir yere çıktı, gür sesiyle bağırdı...
HEEEY!.. KUNZARİLER!.. ÇAKAL-ADAMLAR!.. KAVGAYI KESİN... TEZ ÜSTÜNÜZDEKİ AĞIRLIKLARI ATIP KIYIYA YÜZMEYE BAKIN!..
HAYDİ, KARAOĞLAN!.. NE SALLANIYOR-SUN ORADA?..
KILICIMI ARIYORUM!.. O KURT BAŞLI KAB-ZA, SOL YANIMDA SAL-LANMADAN BIR YERE GİTMEM!..

Sonunda, kurt başlı kılıcını bulup kınına yerleştiren Karaoğlan, Baybora'nın ardından göle atlayıp, kıyıya yüzmeye başladı...
KESİLDİM... YETİŞİN!.. BOĞULUYORUM!..
GELDİM, KORKMA!.. TUTUN OMUZUMA!..
Biraz sonra hepsi kıyıya ulaşmıştı.. Ağır ağır sulara gömülen teknelere son defa bakarlarken, öteki savaş gemisinin de patlayıp, parça parça olduğunu gördüler...

Biraz önce kanlı bir savaş alanı olan korkunç gemiler, şimdi ufak tahta parçaları halinde su üstünde yüzüyorlardı...
Çakal-adamlar, kıyıda, ayrı bir köşeye kümelenmişler, aralarında birşeyler konuşuyorlardı...
SUDAN ÇIKMIŞ SIÇANA DÖNDÜ HEPSİ!.. NE YAPACAĞIZ BUNLARI? ATSAK ATILMAZ, YANIMIZA ALALIM DESEK, HİÇ OLMAZ!..
HELE BİRAZ BEKLE... BAKALIM ONLAR NE DÜŞÜNÜYORLAR!..
Biraz sonra, Çakal-adamlardan biri arkadaşlarından ayrılıp, Baybora ile Karaoğlan'ın yanına ürkek ürkek sokuldu. Diz çöktü...
YİĞİDİM, GÖRDÜK Kİ, AKLINI DA KILICINI DA PEK GÜZEL KULLANAN, YAMAN KİŞİLERSİNİZ.. BİZ ÇAKAL ADAMLARI YENİLMEZ, DENİZ EJDERLERİNİ BATMAZ SANIYORDU
EĞER BİZİ ÇAYAN'IN LANETİNE KARŞI KORUMAYA SÖZ VERİRSENİZ, SİZİNLE BİRLİKTE ONA KARŞI DÖVÜŞMEYE HAZIRIZ...
BUNU SONRA DÜŞÜNÜRÜZ!.. ÖNCE SİZİ PANAYIR SOYTARI'LARINA BENZETEN ŞU ÇAKAL POSTLARINI ÜSTÜNÜZDEN ÇIKARIN...

Çakal-adamlar, Çayan'ın karanlıklar ülkesi hakkında bütün bildiklerini bir bir anlattılar..
ÇAYAN, YERALTINDA BİNLERCE GÖZ MAĞARADAN BİRİNDE OTURUR... O İSTEMEZSE, KİMSE ONU BULAMAZ!.. İNSANÜSTÜ ZEKÂSI İLE, SONU BİLİNMEYEN YERALTI YOLLARI İÇİNDE KAYBOLUR GİDER..ONU BULDUĞUNUZ ANDA, O GENE KAYBOLUR!..
GÖZÜ KARANLIKTA İYİ GÖRDÜĞÜ İÇİN DAHA ÇOK GECELERİ ORTAYA ÇIKAR... GÜN IŞIĞINI SEVMEZ!..
DEMEK Kİ, ONU YERALTINDAN GÜN IŞIĞINA ÇIKARDIK MI, İŞİMİZ KOLAYLAŞIYOR!..
O KADAR KOLAY DEĞİL!.. UNUTMAYIN Kİ, BİZ 50 KİŞİ YA VAR, YA YOKUZ!..
ÇAYAN'IN 500'Ü ATLI, 1500'Ü YAYA, 2.000'DEN ÇOK ASKERİ VAR!..
2.000 ASKER ÇOK SAYILMAZ!
EVET!.. ONLARI BELLİ BİR YERE TOPLAMAK İMKÂNSIZ DEĞİL... AMA NASIL?..

KARAOĞLAN — Çakal Adamlar

Karaoğlan, Baybora ve Tunguzlar, Baykal gölünün sisli sularında yol alırken, karşılarına Çayan'ın üç savaş gemisi çıkmıştı. Gemideki çakal adamlarla ölesiye bir kavgadan sonra bütün gemiler parçalandı. Kurtulabilen çakal adamlardan bir bölümü, Çayan'ın lanetine karşı korunmak şartıyla Karaoğlan'a yardıma söz verdiler.

ÇAYAN BU KADAR ÇABUK KANACAK BİR KİMSE DEĞİLDİR, OZAN!..
RASGELE BİRİ SÖYLERSE OLMAZ TABİİ... AMMA, BUNU SÖYLEYEN, MANÇULARIN ELİNDEN ZOR KURTULMUŞ BİR ÇAKAL-ADAM OLURSA...
ÇOK DOĞRU!.. YAŞSA SARI OZAN!
ÇAYAN'IN ÇAKALLARINA SONSUZ GÜVENİ VARDIR... BU GÖREVİ CANIM PAHASINA YAPMAYA HAZIRIM, BAYBORA!..
DUR, DOSTUM!.. PEK OLMAYACAK ŞEY DEĞİL, AMMA BUNUN BAŞINI SONUNU BİR İYİ DÜŞÜNMEK GEREK!
ÇAYAN, TÜM ORDUSUNU GÜNEY'E SALINCA, İSTER İSTEMEZ MAĞARALARINDAN AYRILACAKTIR... EĞER MAĞARALARLA ÇAYAN'IN ARASINA GİREBİLİRSEK, ONU ZOR DURUMA SOKMUŞ OLURUZ!..
Ağır yaralı bir çakal-adam, yattığı yerden güçlükle doğruldu...
BAYBORA, KARAOĞLAN!.. İYİ DÜŞÜNÜRSÜNÜZ YİĞİTLERİM, AMMA BİR BÜYÜK HATA İŞLEMEK ÜZERESİNİZ...

Herkes, ağır yaralı Çakal-adamın başına toplandı...
NASIL BİR HATA İŞLİYORUZ, ARKADAŞ ?..
ÇAYAN, ÇAKALLARINA GÜVENİR AMMA... ONUN GÖZÜ-NÜN İÇİNE BAKA BAKA YALAN SÖYLEMEK İMKÂNSIZDIR... İŞİN DOĞRUSUNU ÖĞRENMEK İSTER İSE... EN AĞZI SIKI KİMSE BİR ANDA BÜLBÜL KESİLİR...
HAKLISIN !.. İNSANOĞLU İŞKENCEYE ANCAK BİR SÜRE DAYA-NABİLİR !..
AMMA... BENİM GİBİ, ÖLE-CEK OLAN BİRİ... NE ÇAYAN'DAN KORKAR, NE İŞKENCEDEN... KALKMAMA YARDIM EDİN...
SENİ BİLE BİLE AZRAİL'E TESLİM EDEMEYİZ... BU DOĞRU BİRŞEY DEĞİL !..
İŞİN DOĞRUSUNU, EĞRİSİNİ DÜŞÜNECEK KADAR ÖMRÜM YOK, DELİKANLI... BİRAZ ACELE EDİN !..

Baybora ve Karaoğlan, ağır yaralı Çakal-adamın koluna girip kaldırdılar...
KUMSALDAKİ İZLERİ İYİCE KAYBEDİP ŞU İLERDEKİ DAĞLARDA GİZLENİN... İŞARETİMİZİ ALINCAYA KADAR KİMSEYE GÖRÜNMEYİN... ÇAYAN, ORDUSUNU GÜNEY'E GÖNDERİRSE, KALAN KORUYUCULARINI KOLAYCA HAKLARIZ... HAKKINIZI HELÂL EDİN...
TASA ETME, BAYBORA!.. KAYA GİBİ SESSİZ OLACAĞIZ... TALİHİNİZ AÇIK OLSUN...
Tam ayrılacakları sırada...
BAYBORA!.. DURUN... BEN DE GELİYORUM...
BU SANA GÖRE BİR İŞ DEĞİL, SARI OZAN!..
BIRAK GELSİN!.. YOL, İZ BULMADA BİZE YARDIMCI OLUR!..
Biraz sonra, 4 kişi, Tunguzlar ve Çakal-adamlarla vedalaşıp, sisli, puslu ve soğuk kayalıklara doğru uzaklaştılar...
EĞER BİZİM NEREDE OLDUĞUMUZU BİLMEDEN ÇAYAN ORDUSUNU GÜNEY'E GÖNDERİRSE, BÜTÜN ÜLKEYİ BİR BELÂDAN KURTARMIŞ OLACAKSIN!..
BANA GÜVENEBİLİRSİNİZ... KIDEMLİ BİR ÇAKAL-ADAMIM.. İŞİM ZOR DEĞİL.. BENİ ŞU İLERDEKİ BOĞAZA BIRAKIN, GÖZCÜLER ALIR GÖTÜRÜRLER...

Çayan'ın gözcülerinin bulunduğu dar geçide iyice yaklaştıkları sırada, Sarı Ozan öne atıldı...
BAYBORA, İŞİN BUNDAN SONRASINI BANA BIRAKIN... SİZİN DAHA FAZLA SOKULMANIZ TEHLİKELİ... AMMA, BENİM GİBİ BİRİNDEN KİMSE KUŞKULANMAZ... ÇUBAL'I BOĞAZA KADAR BEN GÖTÜREYİM...
ÇAYAN'IN SAĞI SOLU BELLİ OLMAZ, SARI OZAN!..
BAYBORA!.. BUNCA ZAMAN SİZİN GİBİ YİĞİTLER ARASINDA KAVAL ÇALIP DOLAŞMAKTAN BAŞKA BİR İŞ YAPMADIM.. BU BANA UTANÇ VERİYOR... DESTUR VER, KIRK YILIN BAŞI, BİR İŞE YARAYAYIM...
Baybora ısrar etmedi... Sarı Ozan'ın Çakal-adamla gitmesine izin verdi...
YIKIL!.. SENİ GİDİ HAİN KÖPEK!..
Bir iki dönemeç sonra, Baybora ve Karaoğlan gözden kaybolmuştu... Sarı Ozan, bir ara arkasına bakıp, kendilerini kimsenin görmediğini anlayınca, koltukladığı Çubal'ı tuttuğu gibi yere serdi...

ürkek, uysal duygulu Sarı Ozan, birden kanlı gözleri, seyrek sivri dişleri ve uzun tırnakları ile kudurmuş sırtlana dönmüştü...
ULU ÇAYAN'I ALDATIP, ONUN YERYÜZÜNÜN TEK KAĞANI OLMA ÜLKÜSÜNE İHANETE KALKARSIN, HA!.. SENİ EN KORKUNÇ İŞKENCELERLE BEN KENDİM GEBERTMEK İSTERDİM AMMA, DEMİRLERİN KIZARMASINA KALMADAN TAMU'YU BOYLAYACAKSIN!..
EN İYİSİ SENİ DE KAVALLA VURUP İŞİ KESTİRMEDEN BİTİRMEK...
Sarı Ozan, bir yandan konuşurken, bir yandan da beline sokulu tömbeki torbasından gözle zor görülür kıl gibi ince bir ok çıkarıp kavalın içine yerleştirdi...
DEMEK DAİ'Yİ ÖLDÜREN...
EVET, BENDİM... DAİ'Yİ DE, ÖTEKİ BAZI HAİNLERİ DE ÖLDÜREN BENDİM... ÇAYAN'IN İSTEKLERİNE AYKIRI HER TÜRLÜ DAVRANIŞIN CEZASI ÖLÜMDÜR!..
KAZIRGAN CANINI ALSIN!.. SEN ÇAYAN'IN ADİ BİR UŞAĞISIN... SENİ İYİCE PENÇESİNE ALMIŞ.. KENDİNE GEL, ONDAN KURTULMAYA ÇALIŞ!..

Sarı Ozan, içine zehirli ok yerleştirdiği kavalını, yaralı Çakal-adam Çubal'ın suratına çevirdi...
SARI OZAN!.. BANA DEĞİL, BİNLERCE YOKSUL İNSANA KÖTÜLÜK EDİYORSUN, YAPMA!..
İŞİMİZİ BOZMA, OZAN... GÜNAHSIZ ÇOCUKLARA, ANALARA, BACILARA ACI!..
Adamın yalvarışları boşunaydı.. Sarı Ozan, kavalını üflemek üzere, derin bir soluk aldı... Fakat, üfleyemedi.. Gözleri bir noktaya takılıp kalmıştı...
Havada vınlayarak gelen bir bıçak, canavar ozanın göğsüne saplandı...
AH!
!?!
66

HELÂL OLSUN, KARAOĞLAN!.. BIÇAĞI TAM DÖŞÜNE SAPLADIN!..
HİÇ BU KADAR İSTEYEREK CANA KIYMAMIŞTIM!..
BAYBORA!.. MEĞER BİZİM BAŞTACIMIZ OZAN...
ONDAN KUŞKULANMAK NERDEN AKLINA GELDİ, BABA?..
SON ANDA BİZE KATILMAK İSTEYİNCE BİRDEN SOL GÖZÜM SEYİRMEYE BAŞLADIYDI... SOL GÖZÜMÜN SEYİRMESİ HAYRA ALAMET DEĞİLDİR...
Sarı Ozan'ın ölüsünü hemen bir çukura attılar..
BİR BELÂ DAHA EKSİLDİ YERYÜZÜNDEN!
HEEY, ORDAKİLER!.. TEKER TEKER ORTAYA ÇIKIN!
EYVAH!.. ÇAYAN'IN KOLCULARI BİZİ GÖRDÜ!
67

Çakal-adamlarla çevrilmişlerdi... Çaresiz söyleneni yaptılar. Çubal, biraz ilerleyince sevinçle haykırdı...
SEN MİSİN, GÜMÜŞ-OLTU?.. BEN ÇUBAL'IM... TAM ZAMANINDA YETİŞTİNİZ!..
ÇUBAL!.. NE OLDU SANA? BUNLAR KİM?..
BUNLAR DOSTUMUZ... BENİ TEZ KAĞANIMIZA GÖTÜR!.. MANÇU'LAR HIZLA BU YANA GELİYORLAR!..
ÇUBAL'I BİRİNİZ ÖNÜNE ALSIN!.. YABANCILARA DA İKİ AT VERİN... GİDİYORUZ... HAYDİ!..

Korkunç görüntülü kayalıklardan yıldırım gibi geçtiler... Her yüz adımda bir nöbetçile-re parola söyleyip Çayan'ın mağaraları-na ulaştılar...

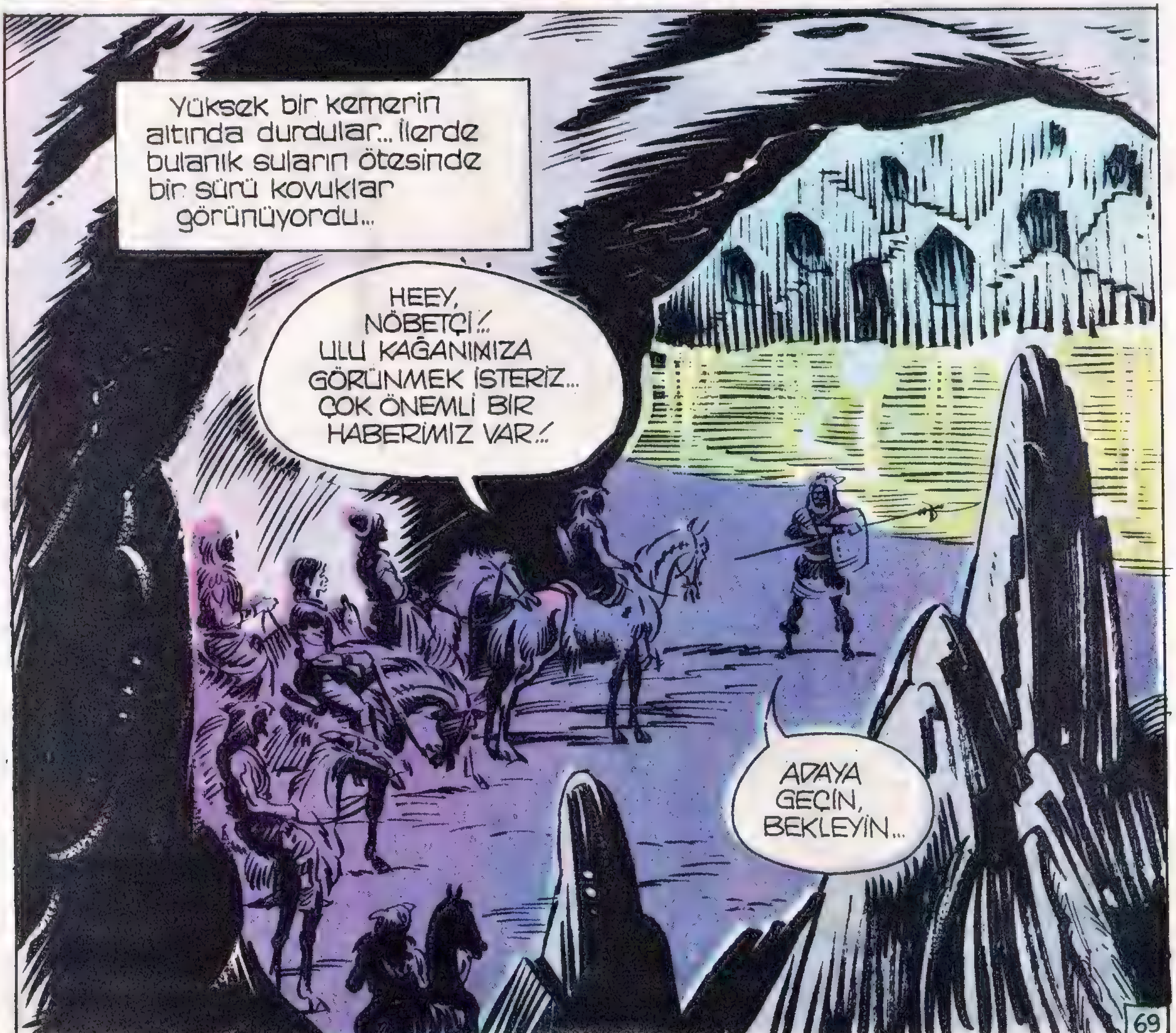
Yüksek bir kemerin altında durdular... İlerde bulanık suların ötesinde bir sürü kovuklar görünüyordu...
HEEY, NÖBETÇİ!.. ULU KAĞANIMIZA GÖRÜNMEK İSTERİZ... ÇOK ÖNEMLİ BİR HABERİMİZ VAR!..
ADAYA GEÇİN, BEKLEYİN...

Pis kokulu sular arasında uzayıp giden, ıslak, kaygan, dar bir geçitte güçlükle ilerlemeye başladılar... Biraz sonra bir boru öttü ve onu derinden gelen bir çakal uluması izledi...
NASILSIN, ÇUBAL?..
TÜKENDİM, BAYBORA!.. ÇAYAN GECİKİRSE YAZIK OLUR!..
Geçidin sonunda tahta bir köprüden adaya çıktılar...
HEEY, SAVAŞÇI!.. DAHA BEKLEYECEK MİYİZ?..
KES SESİNİ!.. İŞTE, GELİYOR!
Karanlıklar içinden bir salın adaya doğru yaklaştığını gördüler... Salın önünde çok uzun boylu, garip kılıklı bir gölge vardı...
Gümüş-Oltu adlı Çakal-adam, hemen yere kapandı... Çubal da bütün gücünü harcayarak ona uydu...

BABA-OĞUL, ÖYLE BİR BELAYA ÇATTILAR Kİ!..

KARAOĞLAN — Çakal Adamlar

Yeryüzünün tek hakimi olmak isteyen Çayan, Tunguzlara korku salmıştı. Karaoğlan, Baybora ve çakal adamlardan Çubal adlı bir fedai, onu yanıltıp ordularını güneye göndermek amacıyla Çayan'ın mağaralardan oluşan ülkesine gittiler.

GÜNEYDE... KIZILKAYALAR ARDINDA... BEŞ TANE... BİNLİK MANÇU ALAYI... BURAYA GELİYOR!.. BİZİ YAKALADILAR... GEMİLERİ ATEŞE VERDİLER...
YALAN! MANÇULAR BURAYA SOKULA-MAZLAR!..
ÇUBAL'IN DOĞRU SÖYLEDİĞİNİ ANLADIĞIN ZAMAN, İŞ İŞTEN GEÇMİŞ OLACAK, ULU KAĞANIMIZ!.
SÖZLERİN DOĞRUYSA HAYATINI KURTARIRIM, ÇUBAL!. YOK, EĞER YANLIŞ BİR HABER VERİYORSAN, SENİ ÇİRİNGALARA YEM YAPARIM...
73

Çubal, güçlükle doğruldu... Karaoğlan'dan kurtuldu ve bulanık sulara basa basa, Çayan'ın salına doğru ilerledi...
KUTLU HAKANIM, YÜCE ÇAYAN!.. BEN KULUNA İNANMALISIN!.. GEÇ KALACAKSIN!..
ÇUBAL!.. ÇIK SUDAN!..
ULU ÇAYAN'IN YOLUNA BİN ÇUBAL FEDA OLSUN! MANÇULAR GÜNEYDE... KIZILKAYALAR ARDINDA...
Çubal'ın dizine varan sular, birden karıştı... Çubal, diz üstü düştü. Sesi iyiden zayıflamış, duyulmaz olmuştu...
74

Çubal'in yavaş yavaş kaybolduğu çırpıntılı sular, birden kıpkızıl bir renge bulandı...
ZAVALLI ÇUBAL!.. ONU ET YİYEN BALIKLARA NASIL BIRAKTIK!..
SAKİN OL, KARAOĞLAN... BALIKLAR SALDIRDIĞI ZAMAN ÇUBAL ÖLMÜŞTÜ... BUNU BİLEREK YAPTI!..
Çayan, gözlerini bir süre kanlı, bulanık sulardan ayıramadı.. Sonra arkasında bekleyen Çakal-adama buyurdu...
ONU ÇIKARIN... GERÇEK BİR ÇAKAL-ADAM GİBİ ÖLDÜ... ÖLÜSÜNE HAKETTİĞİ SAYGIYI GÖSTERELİM...
Asker, mızrağının kancasıyla Çubal'in cesedini bulup çıkardı.. Et yiyen Çiringa balıkları Çubal'ı bir anda kemik yığını haline getirmişlerdi...

Çubal, son oyununu iyi oynamıştı... Çayan, güneydeki 5.000'lik Mançu ordusu yalanına inandı ve bütün savaşçılarının toplanmasını emretti..
Çakal ulumaları, boru sesleri ortalığı inletirken, birkaç Çakal-adam da Baybora ile Karaoğlan'ı binlerce mağaradan birinde dinlenmeleri için ağırladılar... Tabii kalın demir kapıyı dışardan sürgülemeyi de unutmadılar...
NE OLACAK ŞİMDİ?. ÜSTÜMÜZE ÇİFTE SÜRGÜ DE VURDULAR..ÇUBAL'IN OYUNU BOŞA GİTTİ!..
HEMEN UMUDUNU KESME! AŞAĞIYA BAK!..
Mağaraların önündeki canavar heykelli alan bir anda nal sesleri, at kişnemeleri ile dolmuştu..Çayan'ın, çakal postlarına bürünmüş tüm atlısı korkunç ulumalarla, kağanlarını selâmlayarak, güneye doğru doludizgin akıyordu...

Çakal- adam ordusunun uluması gittikçe uzaklaşırken...
YALANIMIZ ÇABUK ORTAYA ÇIKABİLİR.. HEMEN BİRŞEYLER YAPMALIYIZ...
EVET AMMA, ÖNCE. BURADAN ÇIKMALIYIZ.!
KAPILAR PENCERELER, KALIN HAM DEMİR.. ORADAN HİÇ UMUT YOK.
BİR ESKİ BALTA BULDUM.. İŞİMİZE YARAYABİLİR..
HELE ŞU DUVARLARI BİR YOKLAYALIM... BAKALIM, ENİ NE, BOYU NE?..
Karaoğlan, demir baltayı duvara hafifçe vurarak ses dinlemeye başladı... Duvar dibine indiği sırada...
İŞTE! BURADA BOŞLUK VAR!
EĞER BURADA GİZLİ BİR GEÇİT YOKSA DERİMİ YÜZÜP DAVUL YAPSINLAR BENİM...
77

Duvar delinmişti amma, aynı anda pis kokulu bir hava, ıslık çalarak odaya dolmaya başlamıştı...
TAMAM, DUVAR DELİNDİ... FAKAT, BU SES, BU KOKU NE?..
BU... BATAKLIK GAZI... ADAMI ÖLDÜRÜR!..
HAY ELİM KIRILAYDI... NE YAPTIM BEN?..
ŞAMDANIN IŞIĞI HARLANDI.. PARLAYACAK!..
HEMEN SÖNDÜRMELİ...
Fakat, Karaoğlan'ın fırlamasına zaman kalmadan korkunç bir patlama duyuldu ve duvar deliğinden fışkıran bataklık gazı, kalın bir alev sütunu haline geldi...

Küçük taş oda, sıcaktan ve hava-sızlıktan dayanılmaz hale gelmişti... Baba-oğul farkında olmadan birbirlerine sokulup duvar dibine büzüldüler...
BU ATEŞ AZALACAĞINA GİTTİKÇE AZIYOR..!
İŞTE, PİSİ PİSİNE ÖLMEK BUNA DENİR..!
Baybora, cevap vermek, oğluna son anlarda güzel bir çift laf etmek istedi... Bulamadı... Dili damağı kurumuştu... Gözlerinin önü bulanmaya başlamıştı...
KAPIYA BAK! NE HAL ALDI..!
Karaoğlan, kapanmaya başlayan gözlerini alevlerin devamlı vurduğu kapıya çevirdi.. Koca demir kapı, kıp-kızıl kor kesilmişti...

KAPI!.. KAPI NASIL KIZIL KOR KESİLDİ, BAK!..
GÖRÜYORUM!.. NE VAR BUNDA?..
HAKLISIN! AMMA, ALEVLER!
KAPI BOZULDU!.. BİR OMUZLUK CANI KALDI!..
BEN ATEŞİ BİR AN BASTIRIRIM... SEN DE KAPIYI OMUZLAMANIN YOLUNU BUL...
Karaoğlan, bir köşedeki ranzayı parçalarken Baybora da oda içinde ne kadar pösteki, kilim, heybe ve çuval varsa kucakladı...
80

HAZIR MISIN, KARA-OĞLAN..!
EVET, HAYDİ..!
Baybora, elindekileri alev fışkırtan deliğe bastırdığı anda, Karaoğlan da bütün gücüyle kapıya yüklendi...
Ve kendisini bir anda kızgın demir kapı ile birlikte dışarda buldu...
BABAM..! BAYBORA İÇERDE KALDI..!
81

Babasının çık-madığını gören Karaoğlan, deli gibi yerinden fırladı...
BAYBORA!..
AAAHH!
Birden... Alev fışkıran kapıya yaklaştığı anda bir kayaya toslamış gibi sarsıldı ve üç adım beriye kıçüstü yuvarlandı...
AYAK ALTINDA NE DOLAŞIRSIN BE ÇOCUK!..
SEN DE SICAĞI PEK SEVDİN GALİBA... ADAMIN İÇİNE KORKU SALMANIN SIRASI MI?..
YAVAŞÇA BAŞINI ARKAYA ÇEVİR... SONRA, KORKUP KORKMAMAK SENİN BİLECEĞİN İŞ!..
82

BU ŞENLİĞİN SONU NASIL BİTER ACABA?

Karaoğlan, Baybora ve Çubal, yeryüzünün tek hakimi olmak isteyen Çayan'ın mağaralar ülkesine gitmişlerdi. Çubal, hazırladıkları tuzağa Çayan'ı düşürebilmek için kendini feda etti. Karaoğlan'la babası ise mağaralardan birine kapatıldılar. Oradan kurtulma çaresi ararken, karşılarında Çayan ve adamlarını buldular.

Karaoğlan, biraz önce bayılmak üzere olan genç adam değildi.. Kılıcını çekmiş vuruyor, dürtüyor kesip yıkıyordu...
BANA DEĞİL, TALİHİNE KÜS, AHBAP!..
Çayan, iki yabancının direnmesine önce şaşırdı... Sonra bir ara neşelendi... Amma, kavga uzayınca kirli sarı rengi kızardı, bozardı, renkten renge girmeye başladı...
Baybora, oğlundan beter fırtına kesilmişti...
İNANILIR GİBİ DEĞİL.. BÖYLESİNE DÖĞÜŞKEN KİMSELERE HİÇ RASTLAMAMIŞTIM!..
85

Baybora, bir ara boş bulundu, ensesine inmek üzere olan bir baltayı gözden kaçırdı...
VER ŞUNU BANA ARKADAŞ!
Aynı anda Karaoğlan da bir topuzu söküp almakla meşguldü...
BENİM KORUYUCU MELEĞİM YİNE TAM ZAMANINDA YETİŞTİ...
ŞİMDİ SIRA BENDE!

Çayan, kavga uzayıp, dev yapılı zindancılarının, kimi canlı, kimi cansız yerlere serildiğini görünce, soğukkanlılığını kaybetti. Deliler gibi bağırmaya başladı...
KOCA KOCA ZİNDANCILAR, ŞU İKİ SOLUCANI EZEMEDİNİZ.. YETER ARTIK, BİTİRİN ŞU SOYTARILIĞI..!
Karaoğlan, bütün gücüyle biçimsiz bir dalış yapan Çayan'ın devlerinden birini tuttu, çevirdi ve koca adamı mağaranın karşı duvarına tezek gibi yapıştırdı...

Çayan artık avazı çıktığı kadar bağırıyor, ağzından yeşil köpükler saçarak olduğu yerde tepiniyordu..
Kavga bitmiş, sonuncu zindancı da burulan danalar gibi böğürerek bir kaya dibine yığılıp kalmıştı.. Çayan, hemen bir gölge gibi karanlığa kayıverdi...
ÇAYAN KAÇIYOR!
BİR YERE GİDEMEZ! ŞİMDİ ENSESİNE YAPIŞIRIM ONUN!

Karanlık, kaygan ve havasız dehlizlerde yılan gibi kaçan Çayan ile Karaoğlan arasında korkunç bir kovalamaca başlamıştı...
TAZI GİBİ KAÇIYOR, AMMA ÇOK GİDE-MEYECEK!
Karaoğlan ile Çayan arasındaki mesafe gittikçe azaldı. Karaoğlan elini uzatsa yakalayacaktı iblisi...
Fakat, bir köşeyi dönünce... Delikanlının korktuğu başına geldi.. Çayan kaybolmuştu..
VAY ALBIZIN SOL BACAĞI! SANKI SON ANDA YILAN OLUP BIR DELİĞE AKIVERDI!
89

PEK İYİ GÖREMİYORUM... AMMA, BURADA ÖYLE AKIP GİDECEK BİR DELİK DE YOK.. UZAĞA GİTMİŞ OLAMAZ!
Karaoğlan, sağa sola bakınırken ansızın arkasına döndü.. Çayan, hemen önünde korkudan yeşile çalmış sapsarı suratıyla hareketsiz duruyordu.
Delikanlı beklemeden atıldı...
YAKALADIM SENİ LAĞIM FARESİ!
Fakat Karaoğlan ansızın kendini karanlık bir boşlukta buldu...
HEEEYY!

Karaoğlan'ın sesi yankılar yaparak kaybolurken, Çayan'ın korkunç kahkahaları mağarayı inletmeye başladı.. Baybora tam önünde bir yar olduğunu sezdi ve durdu...
KARŞIYA NASIL GEÇTİ BU ALBIZIN DÖLÜ, BİLMEM AMMA, SONUNDA KARAOĞLANI DA TUZAĞA DÜŞÜRDÜ!
BELLİ Kİ OĞLUNDAN DAHA AKILLISIN... ONUN CANINA DEĞER VERİYORSAN KILICINI ÇIKAR AT BELİNDEN!
Baybora döndü. Çayan dört adım ötesinde duruyordu...
TESLİM OLMAK BİZE BİRŞEY KAZANDIRMAZ VE BÜTÜN GAYRETLER BOŞA GİDER!
KILICIMI İSTİYORSUN ÖYLE Mİ, ÇAYAN? AL BAKALIM!
HAH HAHHAH!!
Baybora'nın kılıcı Çayan'ın göğsüne doğru uçtu ve bunu hepsinden korkunç bir kahkaha izledi...

Baybora'nın kılıcı, Çayan'ın iki gözü arasına saplanacakken, bir şangırtı duyuldu ve Çayan'ın görüntüsü kayboldu...
BİR AYNAYMIŞ MEĞER!.. ÇAYAN, YARIN ÖTE YAKASINA GEÇMEMİŞ, ARKAMIZDAYMIŞ!..
Çayan'ın kahkahaları çok uzaklardan geliyordu...
HEMEN KARAOĞLAN'IN YANINA İNMELİYİM!
Baybora'nın gözleri karanlığa alışmıştı...
ŞURADA BELLİ BELİRSİZ BASAMAKLAR VAR.. KAYIYOR AMMA İŞİMİZİ GÖRÜR... DİLERİM TANRIDAN Kİ, BİZİM OĞLANIN DURUMU TEHLİKELİ OLMASIN!..
92

Baybora, üç adım boyu derinliğe inince, ilerde baygın yatan Karaoğlan'ı gördü...
İŞTE! BAYGIN AMMA, YARASI BERESİ YOK!..
ÇOK ŞÜKÜR BİR ŞEYİ YOK. FAKAT BURADA DİBE ZEHİRLİ GAZ ÇÖKMÜŞ.. ÇOK DURMAYA GELMEZ.. HEMEN YUKARI ÇIKMALIYIZ...
ÇIKMAK KOLAY OLMAYACAK, AMMA MECBURUZ...
HAY ANASINI DEVELER KOVALAYASI!.. İŞTE ŞİMDİ TAM DÜŞTÜK AZRAİL'İN OCAĞINA!
Fakat Baybora biraz önce indiği basamakları bulamadı... Taş çıkıntıların kayalıklar arasına gömülüp kaybolduğunu dehşet içinde gördü...

Baybora, baygın oğluna omuz verdi, duvara dayadı...
BU YERALTI GAZLARI DİBE ÇÖKER.. YÜKSEKTE ETKİSİ AZALIR... İNŞALLAH YÜKSEKLİĞİ ADAM BOYUNU AŞMAZ!..
Fakat hepsi boşunaydı... Biraz sonra, kulakları uğuldamaya, gözü kararmaya başladı koca Asya kurdunun... Ve...
Baba-oğul yavaş yavaş kayıp, yere baygın yığıldılar...
S.Y.

Başından aşağı inen kar suyu ile gözlerini açan Karaoğlan, önce göğsünden dolanan bir iple, tavandan sallandırıldığını, sonra da babası ile birlikte Çayan'ın karşısında tutsak bulunduklarını anladı...
NASILSIN, CANIN YANIYOR MU, KARAOĞLAN ?..
PEK EĞLENCELİ BİR DURUM DEĞİL AMMA, SAĞ KALMANIN HATIRINA DAYANACAĞIZ...
SAĞ KALMAK İSTEMEN, YAŞAMAYI SEVMEN HOŞUMA GİTTİ, DELİKANLI.. DEMEK Kİ, ARKADAŞLARINIZIN NEREDE SAKLANDIKLARINI VE KAÇ KİŞİ OLDUKLARINI ÖĞRENMEM KONUSUNDA BENİ UĞRAŞTIRMAYACAKSINIZ.

Çayan'ın yurdunda hücreye kapatılan Karaoğlan ve Baybora, onu ve adamlarını yendiklerini sanırlarken, yüzlece mağaranın içinde kaybolmuşlardı. Baybora oğlunu bulduğunda, Karaoğlan bataklık gazının etkisiyle baygın haldeydi. Az sonra Baybora da zehirli gaza yenik düştü.

BU NE DEMEK OLUYOR, ÇAYAN?.. ONU ÖLDÜRMEK Mİ NİYETİN?
BOĞAZINDAN SALLANACAK... FAKAT SORULARIMA CEVAP VEREBİLMESİ İÇİN, OMUZLARINA BASABİLİR!
BAYBORA'-NIN ELLERİNİ ÇÖZÜN!..
Baybora'yı Karaoğlan'ın tam altına getirip, ellerini çözdüler.. Aynı anda bir başka zindancı da Karaoğlan'ın göğsündeki urganı boşaltıp boğazına geçirdiği iple boşluğa sallandırdı...
HEH, HEH, HEH! ÇAYAN'A OYUN OYNAMAK HA!..
KARAOĞLAN, OMUZLARIMA BAS!.. UZAT BACAKLARINI!
97

Karaoğlan bir an bocaladı amma, tabanları, babasının geniş ve güçlü omuzlarına basınca, derin bir nefes aldı... Baybora'ya Çerkezce seslendi...
BU ALBIZIN TOHUMUNA KÖTÜ KISILDIK BABA!..
KARAMSAR OLMAK İÇİN DAHA ERKEN... EĞER SALLANMAZSAN OMUZUMDA TUTABİLİRİM...
ANLAMADIĞIM DİLDE KONUŞTUNUZ.. SABRIMI TAŞIRMADAN SÖYLEYİN, NE KONUŞTUNUZ ŞİMDİ?
ÖNEMLİ BİR ŞEY DEĞİL YÜCE KAĞANIM!.. ÇAKAL ADAM OLMAYA ONU BEN KANDIRMIŞTIM.. BÖYLE KARŞILANDIĞIMIZ İÇİN BANA SÖYLENİYOR!..
YALAN! DAHA YOLA GELMEMİŞSİNİZ!..

Çayan'ın çığlığı üzerine su şırıltısı duyuldu.. Kayaların altındaki yarıklardan mağaraya su dolmaya başladı...
KONUŞMAKTAN BAŞKA ÇARENİZ YOK!.. ÇÜNKÜ...
ÇİRİNGALARIN SENİ KEMİRMELERİNE ÇOK DAYANAMAYACAKSIN.. ÇİRİNGALARIN DİŞLERİNDEN KAÇMAYA KALKARKEN OĞLUNU KENDİ ELİNLE BOĞMUŞ OLACAKSIN..
Baybora ile Karaoğlan yine Çerkezce konuşmaya başladılar...
ŞİMDİ ANLADIN MI DÜŞTÜĞÜMÜZ OYUNU KARAOĞLAN?
KUNZARİLERE BEKLEDİKLERİ İŞARETİ VEREBİLSEYDİK, ŞİMDİ BİR UMUDUMUZ OLURDU!

BOŞ YERE DİRENMEYİN... HERŞEYİ ANLADIM... KOLCULARIM GÜN BATISINDA KUMSALDA AYAK İZLERİ GÖRMÜŞLER... ORDUNUN DÖNMESİ İÇİN HABER SALDIM.
NASILSIN BABA ?.. ÇIRINGALARIN ÇIRPINTISINI DUYUYORUM !..
ŞİMDİLİK ÇİZMELERİ KEMİRMEYE BAŞLADILAR! TADINI BEĞENMEYİP GİDERLERSE PEK SEVİNİRİM...
BİRBİRİNİZLE KONUŞMAYIN DA BANA CEVAP VERİN... YOKSA...
Su, Baybora'nın ayaklarına ulaşmıştı... Et yiyen korkunç balıklar kıvıl kıvıl kaynaşarak, çizmelerin çevresini sardılar...
100

BABA!.. OLMAZSA BENİ BIRAKIR GİDER, BİR ANDA ŞU YILANIN BAŞINI EZERSİN... ZATEN AMACIMIZ DA O DEĞİL Mİ?..
SONUNDA OLACAĞI O!.. AMMA ŞİMDİLİK ÇİZMELER İYİ DAYANIYOR!..
O sırada Baybora birden ayağını çekti ve suyu tekmelemeye başladı.. Çizmeleri çok kısa zamanda kemiren Çiringalar, Baybora'nın ayaklarına ilk dişlerini geçirmişlerdi..
İşkencenin sonu gelmişti.. Çayan bir kayaya oturup arkasına yaslandı... Baba-oğulun ne yapacağını merak ediyordu...

Baybora'nın dayanacak hâli kalmamıştı... Ayaklarına yapışan Çiringalardan kurtulmak için suları tekmeliyor, fakat kene gibi yapışan balıkların sivri dişlerinden kurtulamıyordu...
Baybora'nın durumunu anlayan Karaoğlan, onu itmeye başladı...
BABA, BIRAK BENİ!.. GİT ŞUNU HAKLA.. BİRAZ SONRA O FIRSAT DA KALMAYACAK ELİMİZDE...
DELİ OLMA! KEMİKLERİMİN ÜSTÜNDE DURUR, YİNE DE SENİ BIRAKMAM... USLU DUR.. İŞİMİ ZORLAŞTIRMA BENİM...
Baybora'nın bastığı yerde, sular kızarmaya başlamıştı... Çayan ayağa kalktı...

Can acısı, Baybora'nın dengesini bozmaya başlamıştı... Karaoğlan'ın gırtlağını sıkan ip zaman zaman daralıyordu...
Birden derinlerden gelen bir homurtu duyuldu ve Baybora'nın ayaklarını saran sular, hızla çekilmeye başladı...
ZAK
Zindancıbaşının ağzından cevap yerine kanlı bir hırıltı çıktı... Çıplak sırtına uzun bir Tunguz kargısı saplanmıştı...
NE OLUYOR?.. SULARIN ÇEKİLMESİNİ KİM İSTEDİ SİZDEN?!
HEEY, ZİNDAN CIIII!..
103

Mağaranın paslı demir kapısında Kunzariler bitivermişlerdi.. Bir yandan zindancılarla ölümüne dövüşüyorlar, bir yandan da bağırıyorlardı...
YETİŞTİK KARAOĞLAN!
DAYAN BAYBORA! GELDİK!..
BABA, GELENLERE BAK!
Baybora, ayaklarının sızısını unuttu.. Karaoğlan'ın çizmelerini parmaklarının olanca gücüyle sıktı...
KUNZARİLER!..
KAZIRGAN HEPİNİZİN CANINI ALSIN, BECERİKSİZ UYUZ KÖPEKLER!
104

Eski - Çakal - adamların da yardımıyla, zindancıların temizlenmesi çok kısa sürdü. Kunzariler hemen Karaoğlan'la Baybora'nın yardımına koştular...
BABA!.. AYAKLARINI GÖREYİM.. NE HALDELER?..
BIRAK BENİ!.. ÇAYAN KAÇTI.. HEMEN ARDINA DÜŞ!..
Karaoğlan, hemen ok gibi fırladı Baybora'nın gösterdiği yana...
DÖRT KİŞİ ONUNLA GİTSİN.. ELİNE KILIÇ BİLE ALMADAN KOŞTU BİZİM DELİ OĞLAN!

BU NE HAL BAYBORA ?..
ÇAYAN BİZİ ÇIRINGALARA YEM YAPMAK İSTEDİ... SUYU TAM ZAMANINDA BOŞALTMASAYDINIZ EĞER...
Mağarada...
KARAOĞLAN, AL ŞU KILICI !.. ÇAYAN PUSATSIZ KOVALANIR MI ?..
SİZ İKİNİZ ŞURADAN KOVALAYIN... SİZ DE BENİMLE GELİN !..
HEPSİ BİR YANA... SİZ NASIL OLDU DA SALDIRIYA GEÇMEYİ AKIL ETTİNİZ ?..
BİZE "DUMANLA İŞARET VERİNCE SALDIRIN !.." DEMİŞTİNİZ YA !..
İYİ AMMA, BİZ İŞARET NE VEREMEDİK Kİ SİZE, KARDAŞ !..
106

ÇAYAN' IN YURDUNDA BELA BİTER Mİ ?

Çayan'ın mağaralarında hücreye kapatılan Karaoğlan ve Baybora, bataklık gazının etkisiyle bayılmışlardı. Kendilerine geldiklerinde Çayan onlara işkence etmeye başladı. Ama Kunzariler tam zamanında yetiştiler ve onları et yiyen çiringa balıklarından kurtardılar.

Karaoğlan, hemen elindeki çırayı canavarın yüzüne tuttu.. Fakat...
ÜRKMEDİ!.. KIMILDAMADI BİLE!.. BEN BİRŞEY ANLAMADIM BUNDAN!..
Delikanlının uzun uzun düşünecek zamanı yoktu... Elindeki kılıcı bütün gücüyle, taş gibi duran canavarın boğazına indirdi!..
Canavar, kılıcı boynuna yiyince bir kımıldar gibi oldu... Sonra başı dalgalanarak yere düştü... Koca gövdesi pörsümeye başladı...

Karaoğlan ve iki Tunguz savaşçısı, canavarın türlü hayvan derileri ve çatma çıtalarla yapılmış uydurma bir yaratık olduğunu büyük bir şaşkınlık içinde gördüler...
İÇERDE BİR KÖRÜK VAR... BİR DE KÜP... İÇİ HERHALDE BATAKLIK GAZI İLE DOLU!..
VAY ANASINA!.. BU HEPTEN DÜZMECE BİR MATAHMIŞ!..
YILLARCA DÜŞLERİMİZE GİRİP, AĞZIMIZI BURNUMUZU UÇUKLATAN CANAVAR BUYMUŞ DEMEK!
CANAVARIN KARIN ALTI AÇIK... TEKERLEKLERE OTURTMUŞLAR!.. İÇİNE GİREN İKİ-ÜÇ KİŞİ, HEM YÜRÜTÜP HEM ALEV SAÇARMIŞ MEĞER.. AĞIR HAREKET ETMESİ BUNDANMIŞ DEMEK!..
Bu sırada, gözcülerden biri, soluk soluğa Baybora'nın bulunduğu yere geldi...
BAYBORA!.. ÇAYAN'IN İKİ BİN ATLISI DÖNMÜŞ!.. BU YANA GELİYORLARMIŞ!..

BÜTÜN SAVAŞÇILAR DAĞILIN!.. ÇAKAL ADAMLAR ORDUSU BURAYA ULAŞINCAYA KADAR, ÇAYAN'IN TUTSAK ETTİĞİ YURTTAŞLARINIZIN YERİNİ BULUN, ONLARI KURTARIN...
EVET!.. BİZE ENGEL OLACAK KİMSE DE KALMADI ARTIK!..
Öte yanda Karaoğlan...
ÇAYAN BU GEÇİDİN SONUNDA... BAKALIM ORADA BİZİ NE GİBİ BİR MUZIRLIK BEKLİYOR!..
İLERDE BİR AYDINLIK VAR!..
İŞTE, ORADA!..
Gizli geçit, aydınlık, büyük bir yeraltı tapınağına ulaşıyordu... Çayan birkaç adam boyu yüksekliğinde çirkin bir insan heykeli önünde secdeye varmış, bağıra bağıra bir şeyler söylüyordu...

EEEY, ULU ÇAYAN!.. YER, GÖK, DENİZ TANRILARININ ATASI... KÖTÜLÜK TANRISININ ANDAŞI, KARANLIK TANRISININ EVDEŞİ!.. SANA KULLUKTA, SENİ TEMSİLDE BİR KUSUR MU İŞLEDİM?? SÖZLERİNE, ÖĞÜTLERİNE, İLKELERİNE KARŞI MI GELDİM Kİ, BENİ YERYÜZÜ KARANLIĞINA LÂYIK GÖRMEDİN?
BU HEYKEL... BU... DÖRT YIL ÖNCE ASYA'YA KORKU SALAN, BAŞIMIZA TÜRLÜ DERTLER AÇAN BÜYÜCÜ ÇAYAN'IN * HEYKELİ!..
* Karaoğlan'ın ASYA'YI TİTRETEN KORKU macerasındaki düşman..
DEMEK BU DA ONUN YETİŞTİRMELERİNDEN BİR BAŞKA KAÇIK!..
AÇIK BİR SEPET ÖNÜNDE İHTİYAR ÇAYAN'A YAKARIYOR!
BANA BİR KEZ DAHA YARDIM EDİP YOLUMA IŞIK TUTSAYDIN, YERYÜZÜNÜN TEK HAKİMİ OLACAKTIM!..
TÜM İNSANLAR YALNIZ SENİ ANACAK, SANA İNANACAKTI... SENİN DİNİN TEK DİN!.. BEN DE SENİN İLK VE SON ELÇİN OLACAKTIM!.. EY ULULAR ULUSU ÇAYAN!..
BU DELİYİ ENSELEYİP GÖTÜRME ZAMANI GELDİ.. DİNLEDİĞİM SAÇMALIKLAR YETER!..
HEEEY, TANRININ NASİPSİZ KULU!

Çayan, Karaoğlan'ın sesini duymamıştı sanki.. Yakarışına devam etti... Sesi duyulmayacak kadar zayıflamıştı...
BENİ BAĞIŞLAMADIN, GİDİYORUM... FAKAT, SENİN KUTSAL DEYİŞLERİNDE BUYURDUĞUN GİBİ, RUHUM BAŞKA BİR BEDENDE YİNE GELECEK YERYÜZÜNE...VE...BEN....
Çayan sözünü bitiremedi ve taştan bir heykel gibi yana devrildi... Karaoğlan'ın gözleri dehşetle açıldı...
Çayan'ın bol giysilerinin kıvrımları, türlü zehirli yılanla doluydu...

Hareketsiz yatan Çayan'ın yüzü mosmor kesilmişti... O sırada bir Kunzari yetişti...
KARAOĞLAN, BIRAK ÇAYAN'IN PEŞİNİ... ÇAKAL ADAMLAR GELİYOR..!
ÇAYAN ÖLMÜŞ..!
EVET... KILICIMI PİS KANINA BULAŞ-TIRMADAN, KENDİ CEZASINI KENDİSİ VERDİ...
Dışardan uğultular bağrışmalar geliyordu... Karaoğlan, Çayan'ın can-sız bedenini, özenerek beslediği zehirli yılanlarıyla başbaşa bırakıp, tapınak-tan koşarak uzaklaştı...
114

Dışarda büyük bir kalabalık toplanmıştı... Tunguzlar Çayan'ın köylerinden kaçırıp tutsak ettiği kimseleri de kurtarmışlar, Karaoğlan'ı bekliyorlardı...
HEMEN GÖL KIYISINDA DURAN SAVAŞ GEMİLERİNE ULAŞMALIYIZ, KARAOĞLAN.. ÇAYAN NE OLDU ?..
ÖLDÜ! NASIL OLDUĞUNU YOLDA ANLATI-RIM... ŞİMDİ GİDELİM...

Çayan'ın köyünden toplu halde çıkıp, Baykal gölünün bir başka kıyısına indiler...
BİRAZ TEZ OLUN!.. ÇAKAL-ADAMLAR İZİMİZİ BULURLAR-SA, ONLARLA BAŞ-EDEMEYİZ...

Öte yanda, Çayan'ın Çakal-adam-ları, atları çatlatırcasına koşturarak köye ulaş-mışlardı...

HEMEN ŞU TEKNELERE DOLUŞUP GÖLE AÇILALIM... ÇAKAL-ADAMLAR NEREDEYSE BURAYA GELİRLER!..
ÇAKAL-ADAMLARDAN YANA TASA ETME, BAYBORA!.. BİZ ONLAR İÇİN DE BİR İYİLİK DÜŞÜNDÜK... HELE GÖLE AÇILALIM!..
Genç Kunzari'nin dediğinden Baybora birşey anlamamıştı... Tunguzlu genç-yaşlı, kadın-erkek bir çok tutsağı, Çakal-adamların boş bekleyen savaş gemilerine doldurttu ve hemen yelken açtırdı...
İşte, tam o sırada gökyüzü birden ışıladı, ve hemen arkasından kulakları sağır eden bir patlama duyuldu... Çayan'ın barınağı, son Çakal-adamlarıyla birlikte bir anda yokolmuştu...
BİNLERCE ÇAKAL-ADAM HAVAYA UÇTU!.. BUNU KİM YAPTI?.. ONLARIN BİZE BİR ZARARI OLMAZDI ARTIK!..
YURDU KURTARMAK İÇİN KELLEYİ KOLTUĞA ALIP DÖĞÜŞMEYİ SİZDEN DAHA YENİ ÖĞRENDİK.. ARADA BİR BÖYLE KANTARIN TOPUZUNU KAÇIRIRSAK BİZİ HOŞ GÖRMELİSİN, BAYBORA!..
116

Çayan'dan arta kalan üç savaş gemisi ve birçok korkulu anıyla karanlıklar ülkesinden güneye doğru yelken açtılar... Tunguzlular kendilerine yurtlarının nasıl korunacağını öğreten Karaoğlan ve Baybora'ya yol boyu öyküler düzüyorlardı... Babaoğul ise, sırtlarını birer ayı postuna dayayıp, uzun oturmuşlar, karşılıklı laf atıyorlardı...
ÇİRİNGA BALIKLARI AYAKLARIMI KEMİRİRKEN TEPİNMEM, ACIMDAN DEĞİLDİ BE OĞLUM!.. BAZI UFAKLARI TABANIMI ISIRINCA ÇOK FENA GIDIKLANIYORDUM... SEN BENİ BIRAK DA, BOYNUNU YAĞLAYIP UVALA.. İPİN İZİ OLDUĞU GİBİ DURUYOR!
AMAN BANA O ANI HATIRLATMA!.. HEEEEY DOSTLAR!.. KİMSEDE BİR ÇAMÇAK KIMIZ YOK MU ALLAH AŞKINA?
117

Öte yanda, Bayırgülü, Karaoğlan'sız geçen bitmez tükenmez günler yüzünden yemeden içmeden kesilmiş, yavuklusuyla gülüşüp oynaştığı çağlayan başında kara kara düşünür olmuştu...
HEMEN DÖNERİM DEYİP GİTMİŞTİ... OYSA, SANKİ BİR YIL OLDU.. YOKSA, BİR BAŞKA KIZA MI KAPILDI ?..
OOOF, OF!.. GENE SIKINTILAR BASTI BENİ.. SUYA GİRİP SERİNLEMEZSEM OLMAYACAK!..
Güzel kız, tek parça mintanını çıkardığı anda, çalılar ardından korkunç birinin kendisini gözetlediğini gördü...
AAA!..
YETİŞİİİİİN!..
HAH, HAH, HA! İSTEDİĞİN YERE KAÇ... SENİ NEREDE OLSAN BULURUM.. BENDEN ÖNCEKİ ÇAYAN'LAR, KARAOĞLAN'I KISTIRMAK İÇİN BU YOLU DENEMEYİ HİÇ AKIL EDEMEDİLER!..
118

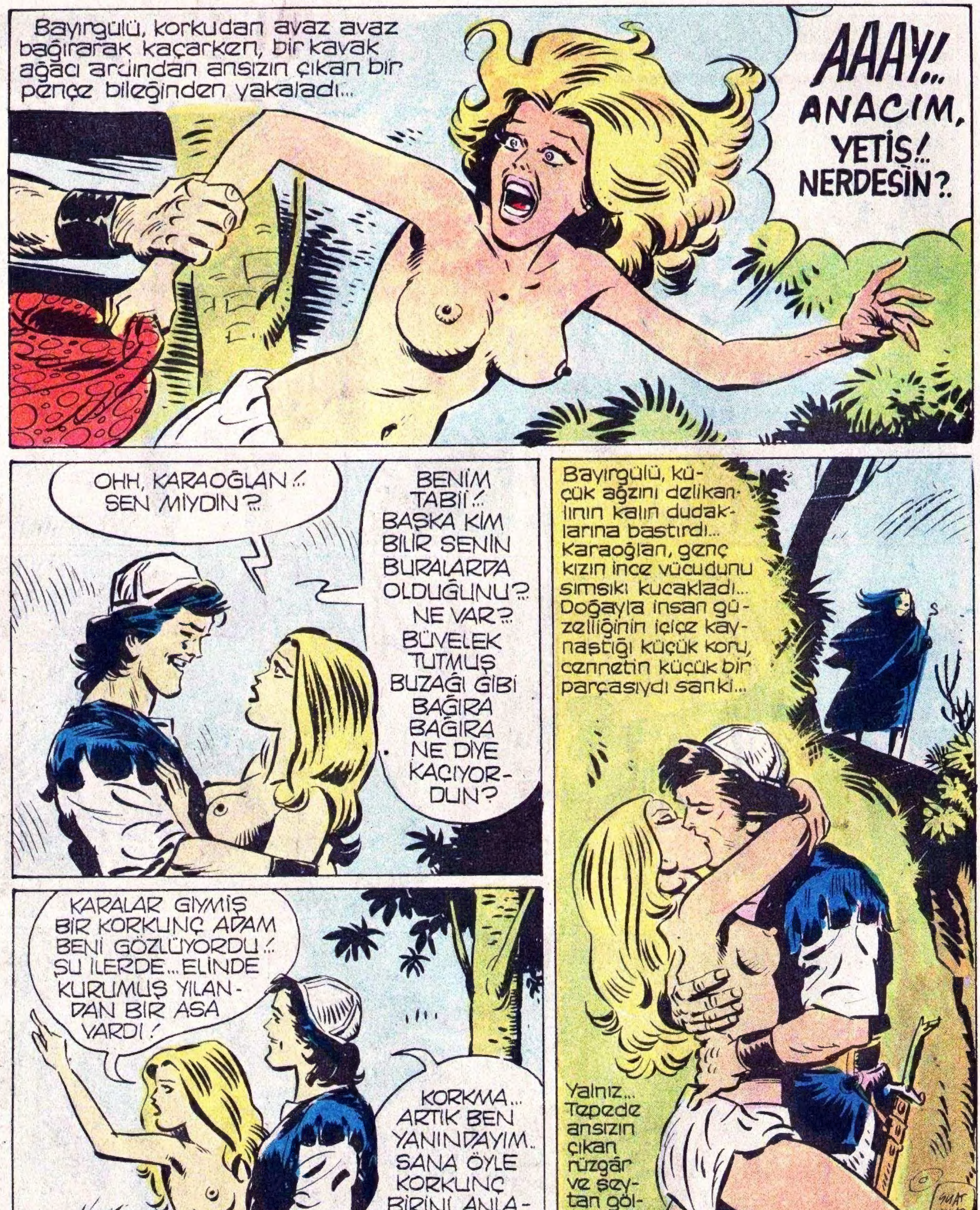

BU YENİ ÇAYAN'IN KARAOĞLAN'IN BAŞINA NE BELALAR AÇACAĞINI İLERDE "KARANLIKLAR HAKİMİ" ADLI MACERADA SOLUKLARIMIZI KESEREK İZLEYECEĞİZ...

VEFALI

1908

TEKSAS NATAN NEVER MISTER NO TEX ZAGOR KEN PARKER TOMMIKS

kaptan SWING NIK RAJDER DYLAN DOG MARTIN MYSTÈRE Flash Gordon